

Zpěvník
písní Jana Blahoslava

Vojtěch Eibel

Předmluva

Tento zpěvník je výsledkem mé práce Středoškolské odborné činnosti s názvem *Tvorba zpěvníku písní Jana Blahoslava*, kterou jsem napsal v roce 2024 na Gymnáziu Jana Blahoslava v Ivančicích. Podnětem k vytvoření této publikace mi bylo významné výročí spojené s osobou Jana Blahoslava. Pět set let od narození tak významné postavy zavedlo školu, kterou navštěvuji, k mnoha projektům, ve kterých jsme Blahoslava zkoumali a snažili se jej pochopit. I mě jeho příběh velmi zaujal a rozhodl jsem se seznámit se s jeho životem a dílem blíže.

Blahoslav hrál významnou roli v dějinách české hudby. Ať už se jedná o jeho *Muziku* – první česky psané dílo pojednávající o hudební teorii – či jeho příspěvky do bratrských kancionálů a sestavení nového *Ivančického kancionálu*. Dnes se písně z bratrských kancionálů zpívají zřídka a písní Jana Blahoslava je ještě méně. Proto jsem se rozhodl vytvořit zpěvník s písněmi Jana Blahoslava, přepsat je do dnešního způsobu notace a do dnešního typu písma.

Tento zpěvník je přílohou mé práce, kde nejen přibližuji Blahoslavovu muzikologickou činnost a shrnuji historii kancionálů Jednoty bratrské, ale také popisuji proces vzniku této publikace. Doufám, že tímto zpěvníkem přispěji i nepatrnou měrou k tomu, aby se na postavu Jana Blahoslava ještě dlouho nezapomnělo a aby jeho dílo inspirovalo stejně jako mě také ostatní k dalšímu bádání, studiu a vzdělávání.

Vojtěch Eibel

Jan Blahoslav in memoriam

Aj, již přišel Vykupitel Siona

8 Aj, jižs při - šel Vy - ku - pi - tel Si - o - na/

2
8 vy-šels krá - sná hvěz-da z_ Já - ko - ba. Jížť jest zvý - še - na/

4
8 ber - la věč-né - ho Krá - le/ pra-vé - ho Sy - na Da-vi - do-va/

5
8 nej - sil - něj - ší po - tří - na sou Mo - áb - ská Kní - ža - ta/

6
8 da - ro - vé nej-draž - ší je-mu/ slav - ně dá - vá - ni sou/

8
8 s_sr-deč - nou i ny - ní dá - va - jí se po - klo - nou.

Detailed description: The image shows a musical score for the hymn 'Aj, již přišel Vykupitel Siona'. It consists of six staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 8/8. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a '8' in a circle. The second staff starts with a '2' above the staff and an '8' in a circle. The third staff starts with a '4' above the staff and an '8' in a circle. The fourth staff starts with a '5' above the staff and an '8' in a circle. The fifth staff starts with a '6' above the staff and an '8' in a circle. The sixth staff starts with an '8' above the staff and an '8' in a circle. The lyrics are: 'Aj, jižs při - šel Vy - ku - pi - tel Si - o - na/ vy-šels krá - sná hvěz-da z_ Já - ko - ba. Jížť jest zvý - še - na/ ber - la věč-né - ho Krá - le/ pra-vé - ho Sy - na Da-vi - do-va/ nej - sil - něj - ší po - tří - na sou Mo - áb - ská Kní - ža - ta/ da - ro - vé nej-draž - ší je-mu/ slav - ně dá - vá - ni sou/ s_sr-deč - nou i ny - ní dá - va - jí se po - klo - nou.'

Aj, jižs přišel Vykupitel Siona

1 Aj, jižs přišel Vykupitel Siona/

višels krásná hvězda z Jákoba.

2 Jížť jest zvýšena

berla věčného Krále/

pravého Syna Davidova/

nejsilnější potřína sou Moábská Knížata/

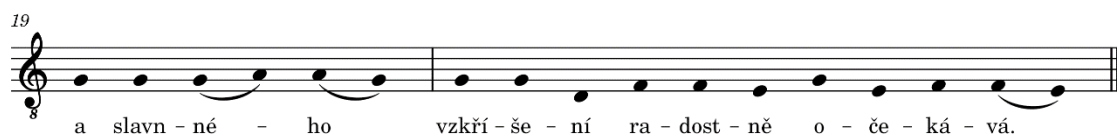
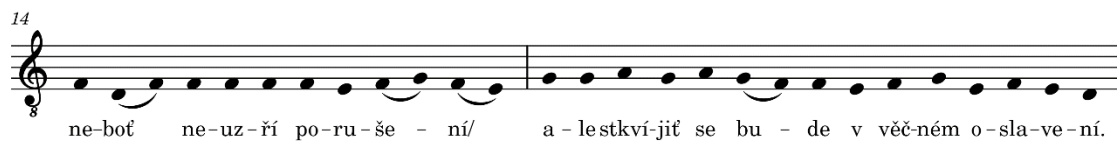
darové nejdražší jemu/

slavně dávání sou/

srdečnou i nyní dávají se poklonou.

Aj, kterak umírá spravedlivý

8
Aj, kte - rak u - mí - rá spra - ved - li - vý/
2
8
po - va - žiž to - ho kaž - dý věr - ný/
3
8
Pán slá - vy nej - dů - stoj - něj - ší/
4
8
vy - hla - zen smr - tí nej - po - tup - něj - ší.
5
8
A - le smr - tí tou smrt jest se - hl - ce - na/
6
8
vel - mi sil - ná/ pá - dem je - ho, ne - přá - tel voj - ska jsou pře - mo - že - na.
7
8
Nej - sil - něj - ší bo - jo - vník u - mřev vy - nikl z bo - je ven/
8
8
po - třel pyš - né - ho hla - vu/ pres sám tla - čí/ pro - tož krá - čí/
11
8
ma - je kr - ví o - děv skro - pe - ný. Od - po - či - nu - tí Tě - la je - ho v na - dě - ji jis - té/

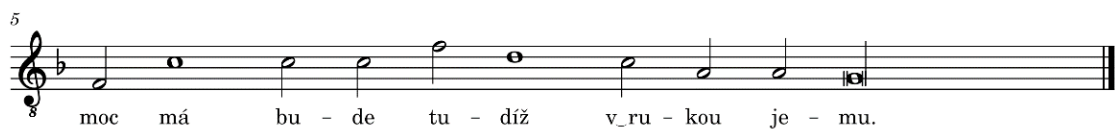

Aj, kterak umírá spravedlivý

1 Aj, kterak umírá spravedlivý/
považž toho každý věrný/
Pán slávy nejdůstojnější/
vyhlazen smrtí nejpotupnější.
Ale smrtí tou smrt jest sehlcena/
velmi silná/
pádem jeho, nepřatel vojska jsou přemožena.
Nejsilnější bojovník umřev vynikl z boje ven/
potřel pyšného hlavu/
pres sám tlačí/
protož kráčí/
maje krví oděv skropený.

2 Odpočinutí Těla jeho v naději jisté/
a duše jeho rozvlažení rozkošné/
neboť neužří porušení/
ale stkvíjíť se bude v věčném oslavení.
Ó, Ježíši, jenž si pro nás žalostné v hrob vložen/
dejž ať v tvou smrt každý z nás jsa pohřben/
odpočívá/
a slavného vzkříšení radostně očekává.

Aj, Pane můj, já ač sem tvůj

Aj, Pane můj, já ač sem tvůj

1 Aj, Pane můj/

já ač sem tvůj/

však vždycky šíp Satanáš strojí svůj:

Jímž srdce mé/

s tvým spojené/

velmi raní/

nebude-liť žádné:

Pomoci tvé Bože stádcí tvému/

souženému/

moc má bude tudíž v rukou jemu.

2 Rámě jeho/

v stínu jeho/

nebt' zmocňují užívajícího:

Stín smrti ten/

slunce zbaven/

stráž temnosti vydala moc svou ven:

Takť se pojí spolu/

povstávajíc proti Pánu/

mnozíť chytře mluví tvému stádu.

3 Najdiž pomoc/

den jako noc/

vždycky čekáš nemalou vidíš moc:

Jenž stany tvé/

velmi malé/

hned uvede v rozeznání stálé:

Hrozně zmejen budeš/

všaks vždy doufal/

v Boha svého/

štěstí zboží čekals vždy od něho.

4 Ont' sliboval/

i mnoho dal/

svou Pravicí při tobě prvé stál:

Již nečekej, své viny znej/

nic nezjednáš, raději se nám dej:

Neprodlívej, moha pomoc míti/

zproštěn býti/

a přestaň trošty v světě živ býti.

5 Šípy lstivé/

Známt' ohnivě/

necht' létají nebudeť nic víme:

Neb jeho moc/

jest jako noc/

již jasný den/

vypudí od nás ven:

Věrnát' jest Páně řeč/

jenž jako meč/

prostupuje/

nepřátel mých množství zapuzuje.

6 Tuť pomoc mám/
v nít' i doufám/
žeť nechybí důvěrnosti tu já mám:
Což slibuješ/
naplňuješ/
a když ráčíš pokojem daruješ:
Ty cestu sám umíš i v bezcestí učiniti/
a lvům v hrdle lid svůj zachovati.

7 Znejtež lidé/
jakt' i židé/
když věřili/
divy sou viděli:
Cestu moře/
jak činilo/
hrozně vzhůru své vyzdvihlo:
Víra k slovům jeho/
způsobila, suché místo/
což Bůh mluví/
tak jest vždycky jisto.

8 Když nevěrní/
jsou zděšeni/
touž šli cestou, vlnami stopeni:
Z své nevěry/
lid stíhali/
a když víry nabyli, zklamáni:

Tot' chytrost tvá tobě způsobila/
ta osídla/
pohlcen v moři/
do zlého jdeš bydla.

9 Rád by nyní/
Pánu věřil/
nebos se tam jemu nevyměřil:
Tamť přivodí/
víra v lidi/
ta naděje Bohu se nelíbí:
Kdožť pak povstávají, proti Pánu/
když svých hájí/
tit' zůřivost jeho poznávají.

10 A i k toběť mám/
můj si ty Pán/
naději svou, ty mi spomůžeš sám:
Ó, hrade můj/
meč vezmi svůj/
necht' již pozná tebe nepřítel můj:
Zahanbíš tváři jich/
zuby jejich/
ty polámeš/
žes sám ochránce náš tak prokážeš.

11 Ját' vždy věřím/

že zde uzřím/

ochranu tvou mdlobu ač vidím svou:

Uši skloníš/

své, uslyšíš/

prosby jejich časem i naplníš:

Ty z své svaté hory, patříš dolů, na národy/

vidíš pravdu i všechny úklady.

12 Kdožt' na tebe/

vše i sebe/

cele spustí, budeť jistě růsti:

Sám pomoc dáš/

neb v moci máš/

i nechvile/

a obráníš míle:

Můžt' býti bezpečen všudy sebou/

když jest s tebou/

zastřínt' bude všudy vůkol tebou.

13 U mnet' není/

jinam zření/

k samémuť mé tobě jest úpění.

Houfu lidí/

necht' to vědí/

se nebojím/

při Bohu vždy stojím:

Mát' bezpečnost celá, v tobě samém/

pomoz Pane/

ať mé srdce v tobě pevně stane.

Amen.

Aj, prvorozený, ctí a slávou ozdobený

8 Aj, pr - vo - ro - ze - ný/ ctí a slá - vou oz - do - be - ný/

3 8 již jest pře - div - né zvý - še - ný/ A - le - lu - ja:

5 8 Vstou - pil vzhů - ru k Ot - ce své - ho Trů - nu/ bral se moc - ně na ob - la - cích/

7 8 ten jenž pře - bý - val před vě - ky v sva - tých bles - cích:

9 8 Je - muž ke cti zpí - vej - me řkou - ce, A - le - lu - ja.

11 8 Všic - kni ná - ro - do - vé ra - dos - tí ple - sej - te:

12 8 a Bo - hu na - še - mu ve - se - lým hla - sem zpí - vej - te.

13 8 Slá - va Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

14 8 ja - kož by - la na po - čát - ku i ny - ní i vždy - ky/

15 8 i na vě - ky vě - kův a - men.

Aj, prvorozený, ctí a slávou ozdobený

1 Aj, prvorozený/

ctí a slávou ozdobený/

jižť jest předivně zvýšený/

Aleluja:

Vstoupil vzhůru k Otce svého Trůnu/

bral se mocně na oblacích/

ten jenž přebýval před věky v svatých bleších:

Jemuž ke cti zpívejme řkouce, Aleluja.

2 Všickni národové radosti plesejte:

a Bohu našemu veselým hlasem zpívejte.

3 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku i nyní i vždycky/

i na věky věkův amen.

Aj, přeslavný Vítěz pravý

8

Aj, pře - slav-ný Ví - těz pra-vý/ Syn bo - ží vstal jest z mrt-vých/

3

A - le - lu - ja/ Pr-vo-ro-ze-ný na o - kr-šlek zem - ský u - ve - den/

5

Král ze - mě ži - vých/ A - le - lu - ja.

7

Pře - div - něť jest roz - hlá - še - na moc i tvé u - mě - ní/

8

když se zast-kvěl důs-toj - ně u vzkří - še - ní/ v_no-vém ži - vo - tě svých k_ob-ve - se - le - ní/

10

A - le - lu - ja. To - běť jest po Pra-vi - ci moc bož - ská nej-vyš - ší/

12

ne-zdr - že - la tě hrů-za pe - kel - ných skrej - ší/ tvůj ži-vot pln jest nej-vět-ších roz - ko-ší.

14

Slá - va bu - diž Bo - hu Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

15

ja - kož by-la na po-čát-ku i ny - ní i vždyc-ky/ i na vě-ky vě - kův a-men.

Aj, přeslavný Vítěz pravý

1 Aj, přeslavný Vítěz pravý/

Syn boží vstal jest z mrtvých/

Aleluja/

Provozený na okršlek zemský uveden/

Král země živých/

Aleluja.

Předivněť jest rozhlášena moc i tvé umění/

když se zastkvěl důstojně u vzkříšení/

v novém životě svých k obveselení/

Aleluja.

2 Toběť jest po Pravici moc božská nejvyšší/

nezdržela tě hrůza pekelných skrejší/

tvůj život pln jest největších rozkoší.

3 Sláva budiž Bohu Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku i nyní i vždycky/

i na věky věkův amen.

Aj, světlo světa k osvěcování

Aj, světlo světa k osvěcování

1 Aj, světlo světa k osvěcování/

a sláva Izrahele k zvelebení.

2 Již nyní propouštíš Pane služebníka svého/

v radostném pokoji podle slova tvého.

3 Neboť sou již viděly oči mé:

To zdávna zaslíbené spasení tvé.

4 Kteréžs z přílišné lásky ráčil připravit:

A před tváří všeho lidu postaviti.

Aj, zdávna žádaný Vysvoboditel

8 Aj, zdáv-na žá-da-ný Vy-svo-bo-di-tel/

2 8 oz-dob-ná slá-vy to ru-na vzchá-zí ja-ko lam-pa náš Spa-si-tel/

3 8 ne-smr-tel - ný/ k smr-tel - ným při-po-jen/

5 8 pro ně-hož Bůh v_hně-vě jest u-ko-jen: Tenť pře-čis-tí slou-hy své/

7 8 nebť chce sám byd-li-ti v_nich ja-ko za dnů prv-ních.

8 8 Při-pra-vůž rych-le Pá-nu ces-tu Dcer-ko si-on-ská/

9 8 nebť se bé-ře v_po-ní-že-ní důs-toj-ná slá-va bož-ská.

10 8 Slá-va Ot-ci i Sy-nu i Du-chu sva-té-mu/

11 8 ja-kož by-la od po-čát-ku/ tak i ny-ní i vždyc-ky/ i na vě-ky vě-kův a-men.

13 8 A-le-lu-ja: Pře-div-ný buď ve-le-ben/

15 8 v_člo-vě-čen - ství Bůh pra-vý nám zje-ven.

Aj, zdávna žádaný Vysvoboditel

1 Aj, zdávna žádaný Vysvoboditel/

ozdobná slávy to runa vzchází jako lampa náš Spasitel/

nesmrtelný/

k smrtelným připojen/

pro něhož Bůh v hněvě jest ukojen:

Tent' přečistí Slouhy své/

nebt' chce sám bydliti v nich jako za dnů prvních.

2 Připravůž rychle Pánu cestu Dcerko sionská/

nebt' se bere v ponížení důstojná sláva božská.

3 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla od počátku/

tak i nyní i vždycky/

i na věky věkův amen.

4 Aleluja:

Předivný bud' veleben/

v člověčenství Bůh pravý nám zjeven.

Bohu Otci nebeskému, vzdávejmež

8 Bo-hu Ot-ci ne-bes-ké - mu/ vzdá-vej-mež všick-ni chvá-lu/ ta-ké po-vin-nou u-čiň-me po-klo-nu.

3
8 Srd-cem vděč-ným s_pod-da - nos - tí po - kor - nou. Dě - kůj-mež mu z_mi - los - ti/

5
8 kte - roužnám z_své lí - tos - ti/ u - či - nil v_spo-mo - že - ní. Řkouc, buď vždy chvá - la/

8
8 dík či-ně-ní i slá - va/ z_tvé-ho nás o-pa-tře-ní. Neb když Syn tvůj, dal ži-vot svůj na kří-ží u-mu-či-ti/

12
8 chtě tak ov-ce své/ za-hy-nu-lé, smr-tí svou ob-ži-vě, to-bě na-vrá-ti - ti. A to způ-so-biv/

15
8 ces - ty do - byv k_věč - né - mu u - tě - še - ní/ nás k_to - mu poz - val/

17
8 i po-vo-lal, pos-ta-vil, po-moc zří-dil, k_ná-sle-do-vá-ní. A že až do kon-ce/ svých o-pus-ti - ti nech-ce.

20
8 Sli - bil i u - tvr - dil/ byť se zlé - ho smr-tel - né - ho/ ne - bá - li, kdož sou je - ho.

23
8 Pro-tož i my v_těžsouc na-dě - ji z_ví-ry pos-ta - ve - ni/ Kris-te náš, mi - lý Pa - ne.

25
8 Sli - by své na - pl - niž nám te - be zá - dá - me.

Bohu Otci nebeskému, vzdávejmež

1 Bohu Otci nebeskému/

vzdávejmež všickni chválu/

také povinnou učinme poklonu.

2 Srdcem vděčným s poddaností
pokornou.

3 Děkůjmež mu z milosti/

kterouž nám z své lítosti/

učinil v spomožení.

4 Řkouc, buď vždy chvála/

dík činění i sláva/

z tvého nás opatření.

5 Neb když Syn tvůj,

dal život svůj na kříži umučiti/

chtěl tak ovce své/

zahynulé, smrtí svou obživě, tobě
navrátiti.

6 A to způsobiv/

cesty dobyv k věčnému utěšení/

nás k tomu pozval/

i povolal, postavil, pomoc zřídil,
k následování.

7 A že až do konce/

svých opustiti nechce.

8 Slíbil i utvrdil/

byť se zlého smrtelného/

nebáli, kdož sou jeho.

9 Protož i my v též souc naději z víry
postavení/

Kriste náš, milý Pane.

10 Sliby své naplňž nám tebe žádáme.

Budiž chvála velebné Trojici svaté

žalm na jednu notu

1 Budiž Chvála velebné Trojici svaté jedinému Hospodinu:

Nebot' jest náramně rozšířil svou milost a pravdu předivnou.

2 Líbost rozkošnou věrní mějtež v nerozdílném Božství:

Neb jeho slávy plno jest věcí, všecko množství.

3 A protož vizte skutky důstojné okem ducha osvíceného:

V nichžto třpytí moc moudrost i dobrota Pána vždy jediného.

4 Hospodin věčný Otec, věčného Syna zplozující:

Překrásné tvory vyvesti ráčil šleštěje jeho mající.

5 Otcí rovný Syn k zašlému tvorů ráčil se divně připojiti:

A lásky dokázav smrtí, život milosti i slávy způsobiti.

6 Svatý Duch od obou pošlý krásnou hlavu církve naplňuje:

I všecko tělo dary rozličnými ozdobuje.

7 Láskou údy církve zapalujíc/ v svatý spolek uvozuje:

Takt' chrám z kamenů drahých, pravému Bohu se způsobuje.

8 Aj, vizmež všickni, tři skutky v jedno se sbíhající:

Jednotu svatou v trojím rozdíle jasně ukazující.

9 V čemž i my věčného Pána obraz se býti znajíce:

Duchem duší i tělem jej ctěme, veselým hlasem zpívajíce:

10 Sláva i věčná chvála budiž svaté Trojici důstojné:

Jedinému Bohu jehožto jméno jest v nebi i v zemi přeslavné.

11 Jakož byla od počátku i trvá podnes a vždycky:

Budiž vzdávána i věky věkův po všechny.

Amen.

Dítě překrásné narodilo se nám

žalm na jednu notu

1 Dítě překrásné narodilo se nám,
a Syn pravý pravého Boha s nebeské výsosti nám jest dán.
Kterýžto své,
císařství věčné,
sám Rameny svými vede,
a vše všude zpravuje:
Ont' sám má jméno divný Rádce,
Bůh přemocný,
Otec věčnosti,
radí velebně,
Trojici svaté věrný posel.

2 Zpívejmež vždy Panu píseň novou,
neboť jest předivné věci učinil.

3 Chvála Otci i Synu i Duchu svatému:
jakož byla na počátku nyní i vždycky,
i na věky věkův.

Amen.

Dobrořečmež Spasiteli, drahému Vykupiteli

žalm na jednu notu

1 Dobrořečmež Spasiteli/
drahému Vykupiteli/
jemu se srdcem radujíc/
všecko své dobré v něm majíc.

2 Vypravůjmež milost jeho/
nad námi lítostivého/
viděv lidské pokolení/
jdoucí cestou k ztracení.

3 Kteréž příliš porušené/
vnitř i zevnitř pokažené/
k dobrému nemá živosti/
a k zlému plné vroucnosti.

4 Pro náramnou zkázu oudův/
nemůž činiti těch skutkův/
z nichž pravé ospravedlnění/
pochází věrným k spasení.

5 Nebo srdcem k spravedlnosti/
věří se v jeho pravosti/
ale k spasení vyznání/
ústý bývá oznámení.

6 Bez slyšení pak věřiti/
nelze ni skutkem činiti/
protož hluchý také němý/
ku Pánu byl přivedený.

7 Byť od něho byl uzdraven/
na cesty pravé naveden/
dojda Ducha jeho moci/
tak byl zproštěn své nemoci.

8 Hned Spasitel dobrotivý/
k bližním velmi přívětivý/
navrátil mu celé zdraví/
jakož svaté Čtení praví.

9 Že v soukromnosti Prsty své/
vpustil v uši dary svaté/
víry, lásky i naděje uši tudy otvíraje.

10 A vida jazyka zkázu/
pohledě v nebesa vzhůru/
vzdechł jest nad tím svou lítostí/
plynul, tupil jeho zlosti.

11 Svým zasloužením dotekl se/
neb on pokutu vzal na se/
a že byl pln spravedlnosti/
ukázal moc z své milosti.

12 Otevři se, když řekl k němu/
i hned učiněn němému/
způsobný jazyk k mluvení/
i uši zdravé k slyšení.

13 A takt' vše dobré učinil/
zkažené věci napravil/
osvobodil sám jatého/
hříchem hrozně svázaného.

14 Ó, dejž, Kriste, tuto snažnost/
vůdcům lidu tvého pilnost/
aby k tobě hluché, němé/
vedli k pravdě spasitelné.

15 Tobě je obětovali/
za ně se věrně modlili/
jenž nemohou poslouchati/
k svým vinám se přiznávati.

16 Pustiž prsty v uši jejich/
navratiž ty vnitřní sluch jich/
rozvěž jazyk od hříšnosti/
mnohotvárné nepravosti.

17 Ó, dejž již/
slyšeti právě/
i mluvíti pravdu stále/
přived' tudy k spravedlnosti/
potom do věčné radosti.

Amen.

Hospodine, ó, nevzdalůž se ode mne

8 Hos-po - di - ne/ ó, ne - vzda - lůž se o - de mne/

3
8 A - le při - bliž se rych - le k spo - mo - že - ní mé-mu/

4
8 po-pa - tříž lí-tos-ti - vě ke mně/ a vys-vo-bo - diž mne z mo-ci lva u - krut-né-ho/

6
8 a od ro-hů jed - no-rož - co - vých/ vy-proš - tě - ní bu-diž mé/

8
8 i všech pro te - be zar - mou - ce - ných.

9
8 Bo-že, Bo - že můj, na-klo-niž ke mně ob-li - če - je své - ho/ ne - o - pou-štějž

11
8 a - ni se vzda - lůj od spo - mo - že - ní mé - ho.

Hospodine, ó, nevzdalůjž se ode mne

1 Hospodine/

ó, nevzdalujž se ode mne/

Ale přiblíž se rychle k spomožení mému/

popatřiž lítostivě ke mně/

a vysvobodiž mne z moci lva ukrutného/

a od rohů jednorohcových/

vyproštění budiž mé/

i všech pro tebe zarmoucených.

2 Bože, Bože můj, nakloniž ke mně obličej svého/

neopouštějž

ani se vzdalůj od spomožení mého.

Hospodine, uslyš hlas můj

žalm na jednu notu

1 Hospodine uslyš hlas můj/
předústojný obličej svůj/
račiž ke mně nakloniti/
a prosby mé uslyšeti.

2 Kteréžť činí duch můj vroucí/
prvé nežli slunce stkvoucí/
nás v příbytcích osvěcuje/
dobrý i zlým přisluhuje.

3 Před tebouť se postavuji/
tvou dobrotu rozvažuji/
byls můj strážce této noci/
před lstivou ďábelskou mocí.

4 Jehož ty lstem odporuješ/
nepravosti nemiluješ/
svým uděluješ milosti/
máš bezbožné v nenávisti.

5 Před nimiž buď ochránce náš/
neb ty marné jich srdce znáš/
ale naše kroky zpravůj/
na tvých cestách nás ustavůj.

6 Ať v tobě vždy doufajíce/
věrně v dobrém pracujíce/
požehnání obdržíme/
v nebesích se veselíme.

Amen.

Hospodine, útěcho má, velebnost

žalm na jednu notu

1 Hospodine, útěcho má/
velebnost tvou mé srdce zná/
ty všechno všudy spatřuješ/
moc svou divně prokazuješ:
Před tebouť ve dne i v noci/
ve zdraví také v nemoci/
vylévá všechnu duši svou
čině prosbu poníženou:
Často lkaje žalostně/
Ó, by popatřil milostně.

2 K toběť rukou pozdvihuji/
vždy se tebou potěšuji/
předce tvého spomožení/
čekaje v těžkém soužení:
Ale ty Pane přemocný/
neráčíš býti pomocný/
tvář ode mne odvracuješ/
tím převelmi zarmucuješ:
Hodně trápíš duši mou/
divných pokušení plnou.

3 Od sebe ji odháněje/
svůj hněv na ni vypouštěje/
dokračuješ v prchlivosti/
a děsíš svou zůřivostí:
Neníť pokoje kostem mým/
zkormoucenot' vše soudem tvým/
jenž prudce pronikl srdce mé/
vše zjítřil hrůzou moci tvé:
A jindeť potěšení/
nižádného v světě není.

4 Takžť sem naplněn hořkostí/
přílišnou srdce bolestí/
smrt mě hrozná obkličuje/
a nepřítel potlačuje:
Ažť sem počten s zhynulými/
v jezeře s pohřženými/
na kteréž paměti není/
ani jména jich znamení:
Jižť sem s mrtvými domnín/
obstupujet' mne smrti stín.

5 I k tomuť sem připodobněn/
jenž jest ode všech opuštěn/
sám v sobě moci nemaje/
nikdež pomoci neznaje.
Nebť sem známým v ošklivosti/
a neznámým v nemilosti/
sevřín sa jako v vězení/
odkudž není vyproštění:
V bídách sem od mladosti/
zakoušel ducha hořkosti.

6 Potom pak v mém povýšení/
divnés učinil snížení/
přikvačil si mě hrůzami/
jako mořskými vlnami:
V samém tobě jest spasení/
ze všech těch bíd vyproštění/
kdyby vztáh na svou Pravici/
bídnému ráčil spomoci:
Ó, slitůj se, Pane můj/
ať nezhyne služebník tvůj.

7 Zdaliž se k mrtvým nakloníš/
jimi své jméno oslavíš/
jenž k tvé chvále nevstávají/
tvých skutkův nevyznávají:

Zdaliž mezi zhynulými/
v hroby dávno vloženými/
hlásáni budou divové/
tvoji přemocní činové:
Kdo tě pozná v temnosti/
jak užive tvé milosti.

8 Protožť předce k tobě volám/
milostivého tebe znám/
spomáhals v tě doufajícím/
k tobě stále volajícím:
Sám ty víš cestu v bezcestí/
obohacuješ v neštěstí/
moc svou divně provozuješ/
milosti své uděluješ:
Obrat' se milý Pane/
dokudž bídný nezahyne.

9 Ukaž jasný obličej svůj/
obveseliž smutný duch můj/
prokažiž moc své Pravice/
k spomožení mému brzce:
Utvrdiž mne na cestách tvých/
abych nezhyrul v mdlobách svých/
by mne nepřítel neranil/
života slávy neznavil:
Obdařiž svou milostí/
potom půjmi do radosti.

Amen.

Chvalmež všickni Hospodina, jediného Pána

žalm na jednu notu

1 Chvalmež všickni Hospodina/
jediného Pána Boha/
jenž se v Trojici zjevuje/
jedinou podstatu maje.

2 Vida lidské pokolení/
zašlé velmi své stvoření/
nechtěl aby zahynulo/
a k věčnému zlému přišlo.

3 Otec spasiti umínil/
Syn boží v to se jest vložil/
Duch svatý to vše působil/
jediný Bůh všechno činil.

4 Rozdílnost jest v osobnosti/
však v nevystižitelnosti/
v podstatě jestiž jediný/
Bůh Otec Syn i Duch svatý.

5 Otcí se moc připisuje/
Syn se moudrostí jmenuje/
Duch svatý utěшитelem/
slove, dobrotivým Pánem.

6 Otec všechny věci stvořil/
a Syn spasení přistrožil/
Duch svatý srdce obnovil/
jeden Bůh člověka spasil.

7 Otec před věky zůstává/
Syn věčně v Otci přebývá/
Duch svatý od nich pochází/
z jedné vůle v srdce vchází.

8 Jakož člověk má rozdílnost/
rozum, vůli pamětlivost/
duše však jestiž jediná/
v podstatě rozdílu nemá.

9 Takž jest i v Bohu podobně/
ač rozumu nepochopně/
nebo jestiž Bůh jediný/
v Trojici jsa jednobytný.

10 Jehož skutkové předivní/
v nebi v zemi spatřitelní/
ukazujít se v stvoření/
byť jich člověk měl poznání.

11 Boha předně aby poznal/
srdečně ho zamiloval/
ustavičně nade všecko/
ctil toho jenž stvořil všecko.

12 Prosímeť Trojice svatá/
jediná jenž si podstata/
dejž nám se právě poznati/
co chceš míti dej činiti.

13 Posilniž nás ve všem dobrém/
a rozmnož i v činění ctném/
uslyšiž my tě prosíme/
dej ať tě v nebi chválíme.

Amen.

Chvaltež Hospodina všecka rodino izrahelská

žalm na jednu notu

1 Chvaltež Hospodina všecka rodino izrahelská:

Neboť Duch jeho předivně navštěvuje srdce lidská.

2 Zvelebůž dome Jákobu veleslavné Páně jméno:

Neb rozkošné zaslíbení jest nám již hojně naplněno.

3 Rozkoše své plésáním ukazůž srdce každého věrného:

Neboť jest tajemství divné otevříno Boha nebeského.

4 Radůjtež se v duchu svém všickni Páně služebníci:

Nebť se jest jediný Bůh zjevil v blahoslavené Trojici.

5 Obětůjtež Pánu srdce vděčná sionští obyvatelé:

Nebť nám Pán seslal sobě rovného utěšitele.

6 Zpívejtež Hospodinu píseň z srdce znovu stvořeného:

Nebť za mistra nám dal Pána dvoru nebeského.

7 Slávy i chvály hodný Duch svatý Otci i Synu rovný:

Nebť není žádný z andělských duchův jemu podobný.

8 Těštež se všickni uprostřed svých zámutkův Pánu takovému:

A služtež vnitřnostmi svými jemu toliko samému.

9 Prokřiknětež srdcem i hlasem spolu vesele:

A slavtež jméno jediného s potěšením řkouce směle:

10 Sláva budiž jedinému Bohu Otci i jeho Synu.

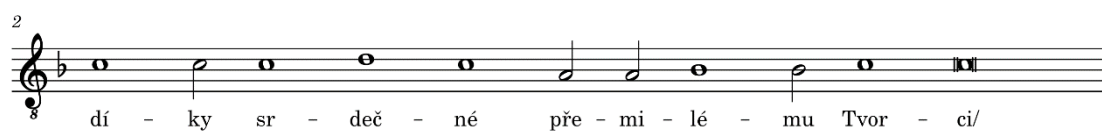
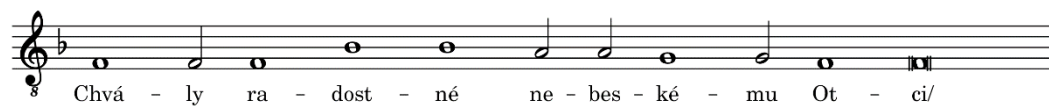
I také milému utěšiteli Duchu svatému.

11 Jakož byla od počátku nyní i vždycky:

Budiž vzdávána od věrných, věky po všechny.

Amen.

Chvály radostné nebeskému Otci

Chvály radostné nebeskému Otci

1 Chvály radostné nebeskému Otci/
díky srdečné přemilému Tvorci/
vděčně vzdávejme a jeho předivné/
skutky velebme.

2 Neb mocí božskou stvoření/
překrásné/
nad chopnost lidskou/
nevymluvně jasné/
učinil svého věčně k zvelebení/
jména svatého.

3 Jenž v svatém písmě duchové služební/
andělé Páně, poslové povolní/
jsouce nazváni, radostný mají byt/
v nebi nad námi.

4 Zřízení řádu rozkošné majíce/
více již pádu, se nestrachující/
jsouc utvrzeni/
konají povinnost svou v utěšení.

5 V nichž nebeského, přeslavně vždy se
stkví/
Krále divného/
v rozličném jich množství/
moc přenesmírná/
nestihlá i moudrost/
dobrota hojná.

6 Tiť Boha svého velebnou důstojnost/
vždy jediného, i osob rozdílnost/
bez zastínění vždycky spatřující/
v něm se kochají.

7 A jakož Otce od něhož stvoření/
ctí Ducha dárce, pro štědré daření/
tak slaví moudrost z Boha se rodící/
vždycky na věčnost.

8 Byls jimi slaven/
nebeského stánku/
divně veleben,
přečistý Beránku/
trůnové panstvo, nebeské tě chválí/
všecko rytířstvo.

9 Když si na svět k nám/
s nebe měl přijíti/
Bůh pravý a Pán/
v pokutách zde býti/
to předpověděl, jsa poslán ku Panně/
Gabriel anděl.

10 A zplozeného kdyžs ležel v jesličkách/
světu daného/
povitého v plénkách/
byť tě tvým zjevil/
v veliké jasnosti/
anděl oznámil.

11 Kdyžs boje s ďáblem/
v odění byv, míti/
ráčil i s pláčem/
v modlitbách umdlíti/
tuť jako svému duchové přečistí/
sloužili Pánu.

12 Až i vítězství/
reka přesilného/
když smrtí panství potřels, a pyšného/
svázav obloupil, truchlivým s radostí/
anděl osvědčil.

13 Tvůj v nebe v slávu/
nade všechny kůry/
a dolů k soudu/
v oblacích sem shůry/
příchod krásnými/
učedníkům svědčen/
anděly tvými.

14 Již tě tam Pána/
v nebi přeslavného/
kdež tobě dána/
Boha čest samého/
ustavičnými velebí jich říše/
hlasy libými.

15 Nebs hlava krásná/
andělského sboru/
a světlost jasná/
nebeského dvoru/
s nimiž přebýváš jsa nade vše zvýšen/
nás očekáváš.

16 Ó, račiž nám všem toho též popřítí/
tak k naším vlastem za tebou přijítí/
ať tobě Pánu radostnou vzdáváme/
s anděly chválu.
Amen.

Izajáš Prorok svatý prorokoval

8 I - za - j - áš Pro-rok sva - tý pro - ro - ko - val s_žá-do - stí a řka: ó,

4
8 ro - su dej-te ne-be-sa shů-ry/ a ob-la - ko - vé/ vy-dej-te dešť hoj - ný/

7
8 vo-du ži-vouspra-ved-li - vé-mu/ o - tev-ři se ze-mě/ ži-vot Pan-ny a vy-dej Spa-si - te - le/

10
8 i bu - deť nám na - ro - zen Vy - ku - pi - tel Pán Bůh náš.

11
8 Ne - be - sa vy - pra - vu - jí slá - vu bo - ží/

12
8 a dí - la ru-kou je - ho zvěs-tu - je ob - lo - ha ne - bes - ká.

13
8 Slá - va bu - diž Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

14
8 ja - kož by - la na po - čát - ku bu - diž ny - ní i vždy - ky/

15
8 až na vě - ky vě - kův a - men.

Izajáš Prorok svatý prorokoval

1 Izajáš Prorok svatý prorokoval s žádostí a řka:

Ó, rosu dejte nebesa shůry/

a oblakové/

vydejte dešť hojný/

vodu živou spravedlivému/

otevři se země/

život Panny a vydej Spasitele/

i buď nám narozen Vykupitel Pán Bůh náš.

2 Nebesa vypravují slávu boží/

a díla rukou jeho zvěstuje obloha nebeská.

3 Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku budiž nyní i vždycky/

až na věky věkův amen.

Jezukriste Spasiteli náš

8

Je - zu - kri - ste Spa - si - te - li náš/ jenž v ne - bi i v ze - mi moc máš/
Na ze - mi lid - ské po - ko - le - ní/ bý - ti vi - díš v po - ní - že - ní/

3

8

všec - ky vě - ci ce - lé sám znáš: Jakž - to prud - ká stře - la k cí - li/
jenž chvá - tá k své - mus kon - če - ní:

5

8

před - ce kaž - dou chví - li/ ačť ja - ko kví - tek roz - kvet - ne/

7

8

však tu - díž hor - kem u - vad - ne/ a potom na zem u - pad - ne.

Jezukriste Spasiteli náš

1 Jezukriste Spasiteli náš/

jenž v nebi i v zemi moc máš/

všecky věci celé sám znáš:

Na zemi lidské pokolení/

býti vidíš v ponížení/

jenž chvátá k svému skončení:

Jakžto prudká střela k cíli/

předce každou chvíli/

ačť jako kvítek rozkvetne/

však tudíž horkem uvadne/

a potom na zem upadne.

2 Ale ne bez vědomí tvého/

tys vyměřil všelikého/

byť zde člověka živého:

V němž si jim čas ku pokání dal/

pilně k němu napomínal/

i s pohružkou jim předkládal:

Přehrozný den příští svého/

těm nenadálého/

jenž neváží jeho řečí/

nemajíce ho na péči/

v hříších vězí jako v léci.

3 Svýchs pak věrných tím potěšoval/

byť se žádný nestrchoval/

ani v práci oblevoval.

Věda že ten čas má přijíti/

v němž od nich i smrt odjíti/

chceš sám všecken smutek sníti:

Přesvětlet' tvá řeč o tom vzní/

jdouť dnové pomst plní/

v nichž vy svých hlav pozdvihněte/

moc svého Pána spatřujte/

vykoupení se radujte.

4 Jichž ty Pane v světě nenecháš/

v strachu jim zde býti nedáš/

neb je v svých svatých rukou máš:

Vyzdvihneš je od země vzhůru/

a přitrhneš k svému trůnu/

byť šli v tvých andělův kůru:

Sletít' se jako Orlice/

neb ty věrná srdce/

obdaříš mocí v rychlosti/

byť se mohla zhůru vznésti/

vstříc tvé svaté velebnosti.

5 Veselet' se s tebou potkají/

ti jenž bedlivě čekají/

odsud vyjítí chvátají:

Ačť budou zlí spolu s dobrými/

na světě v ten čas živými/

však zlých nepobereš s nimi:

Ó, žalostné rozloučení/

těm jichž opuštění/

přijde od všech milých přátel/

pro něž Bůh dlouho svět snášel/

dokudž pomsty čas nepřišel.

6 Jižť mine utěšení světské/
nebt' moci všecky nebeské/
nadto pák zřízení zemské:
Budou se předivně hýbati/
návěstí hrozně dávati/
žet' Pán víc nechce meškati/
Uzříť hned slunce zatmění/
přehrozné znamení/
nedát' měsíc světla svého/
tma přílišná tu každého/
obklíčí zde zůstalého.

7 Hvězdy budou s nebe padati/
vše se všudy kormoutiti/
stracht' nesmírný počne býti:
Tak že lidé budou svadnouti/
chtíce již rádi zhynouti/
byť mohli soudu zniknouti:
Zvuk ječení přehrozného/
vln moře zdutého/
po všemť světě bude slyšán/
hrozný křik od lidu vydán/
jenž tu ve tmách bude nechán.

8 I k horámt' smutně zavolají/
smrti časné požádají/
však sobě nic neprospějí:
Smrt daleko uteče od nich/
zlí duchové budou při nich/
třesouce se též každý z nich:

A v tomť slunce spravedlnosti/
všecky ty temnosti všudy přejasně osvítí/
nebudeť se lze ukryti/
musíť každý vidín býti.

9 Všickniť uzří s nebe jdoucího/
v oblacích se beroucího/
již ku pomstě strojícího:
Tut' se zastkví předivná sláva/
an důstojná církve hlava/
majestát svůj zde vzdělává:
Půjdet' s ním říše andělská/
v níž moc jeho božská/
všemu světu již zjevená/
bude všudy rozprostřína/
v ten hrozný den zvelebena.

10 Půjdot' i duše v té jasnosti/
dávno vyšlé z zdejších strastí/
kteréž s ním byly v radosti:
I ti jenž odsud vytrženi/
zdejších hrůz divně zproštění/
s těmi jenž budou vzkříšeni:
Trouba hlasu přesilného/
převelmi hrozného/
po všem světě bude vzníti/
nebt' má všecky probuditi/
jenž mají před soudce jíti.

11 Živlové všickni Pána svého/
cejtíce s nebe příslého/
hlas slyšíc veliký jeho:
Své budou skrýše odvírati/
těla lidská vydávati/
což přijali navraceti:
Ach, svědomí poskvrněná/
a hříchy zmazaná/
nebudeť se lze umyti/
se vším musíš k soudu jíti/
všemu světu zjeven býti.

12 Vstanout' přerodílní od sebe/
z pekla příšlí, jiní s nebe/
tuť tvé roucho zjeví tebe:
Rajský oděv boží milosti/
budout' z víry spravedlnosti/
věrní míti svaté ctnosti:
Hanba nahota ohavná/
Pánu i všem zjevná/
tať obklíčí bezbožníky/
d'ábla, světa služebníky/
hříchův, bludův oučastníky.

13 Vršíť z moře andělé svatí/
na břeh mají již táhnouti/
vešlé ryby přebíratí:
Ode čtyř větrův světa všeho/
přivedout' rychle každého/
k slávě věčné zvoleného:

Budout' na dvě rozdělení/
zvláště postavení/
spravedliví na pravici/
ale hříšní na levici/
tomu přehroznému soudci.

14 Budeť spravedlivě souditi/
chceť i tajnosti zjeviti/
byť všickni mohli viděti:
Cožs koli působil zde v světě/
pokudžs byl živ v svém životě/
všeckoť se tu jeví na tě:
Všecky zlosti nebo ctnosti/
nebudou v skrytosti/
všeckoť Pán chce vyhledati/
všech skutky připomínati/
co kdo činil vyčítati.

15 Křivdat' se žádnému nestane/
kdož proti komu povstane/
nepravít' prav neostane:
Dít' Pán potom při dokonání/
pod'těž moji požehnaní/
v nebe v věčné kralování:
Činitelé nepravosti/
vy hned do propasti/
jděte do ohně věčného/
i d'áblu přistrojeného/
těž i vám s anděly jeho.

16 Budout' se hříšní vylouvatí/
tepru k tobě přiznávati/
k nimžs ty se nebudeš znáti:
Potvrdíš jim svého ortele/
nebe nedbajíc Spasitele/
hřešili pod věrou směle:
Ó, přehrozné odsouzení/
jemuž zde nic není/
na tomto světě rovného/
nebt' hned obklíčí hříšného/
hrůza ohně pekelného.

17 Ach, jak budou lkáti bolestně/
kdyžto uzří přežalostně/
an někteří přeradostně:
Již ho dují s Otci svatými/
se všemi vyvolenými/
jenž byli na světě s nimi:
Dějít' v přílišném soužení/
jsouce opuštěni/
ach, my blázni ven vyhnání/
měli sme je v pohrdání/
jakt' sme hrozně oklamáni.

18 V tomť je hned zažhne věčný plamen/
potře je uhelný kámen/
přijdet' na ně sirý pramen:
Jsouce ven z dobrých vymetání/
od andělův budou hnáni/
do ohnivé peci dání:

Tuť bude pláč bez přestání/
zubův skřehotání/
kdež nemůž oheň zhasnouti/
ani červ umořen býti/
budout' se věčně mučiti.

19 Ale na odpor vyvolení/
budout' v nebe uvedení/
a přeslavně zvelebeni:
Jsouce zbaveni všeho smutku/
hned odplatu dobrých skutkův/
přijmou v nebeském příbytku:
Kdež se třpytí Jeruzalém/
i s hradem Sionem/
vzdělaný z zlata ryzího/
z perel z kamení dráhého/
nad jasnost slunce světlého.

20 Aj, kdož koli toho čekáme/
své spasení v Kristu známe/
k slávě té naději máme:
Slyšmež zde radu Pána svého/
ponoukát' slouhy věrného/
bdíti času všelikého:
A řka nevíte hodiny/
v nížť přijdou noviny/
že máte vstříc Pánu jíti/
protož každý hotov býti/
pomni se na péči míti.

21 Znamení mnohá přišlá vezme/
a protož neoblevůjme/
bdíce v práci vždy se modlme.

22 Pane Jezukriste náš Králi/
dejž at' sme v tvé pravdě stáli/
všickni velicí i malí/
At' tě dočkáme s radostí/
jsouc v tvé oučastnosti/
v níž dej nám zde prospívati/
bez pádův škodlivých státi/
potom s tebou kralovati.

Amen.

Jezukriste Synu boží, plný

žalm na jednu notu

1 Jezukriste Synu boží/
plný nebeského zboží/
rač přítomen býti/
svými dary nás dařiti/
slovo své nám předkládaje/
jím nás nasycuje.

2 Jenž si slovo Otce svého/
a obraz výborný jeho/
tvou předivnou mocí/
stvořenyť sou všechny věci/
jež divně slově zdržuješ/
a moudře zpravuješ.

3 Navštěviž naše vnitřnosti/
ať zakusíme chutnosti/
služby slova tvého/
utěšenou líbost jeho/
vždy víc živě poznáváme/
v něm svou rozkoš máme.

4 Očišťujž jím srdce naše/
ať temnosti satanášé/
sou pryč odehnány/
moci ducha vzdělávány/
v chrám ozdobný ducha tvého/
vůdci předobrého.

5 Ty jenž si světlem národům/
vzdělávaje ze všech svůj dům/
v němžs sám divné slunce/
vzcházeje vždy z trůnu Otce/
všecky jasně osvěcuješ/
životem daruješ.

6 Osvět' naše rozumnosti/
ať v spasitelné známosti/
vždycky prospíváme/
a v světle tvém se kocháme/
ouzkou cestou předce jdouce/
k vlasti se berouce.

7 Přidejž k tomu své mocnosti/
ať slyšíce s ochotností/
srdcem přijímáme/
důvod že sme z Boha máme/
nejsouc marní posluchači/
tvých milostných řečí.

8 Ať v zemi srdce našeho/
duchem tvým opraveného/
tvé přisluhování/
z tvého jemu požehnání/
hojný užitek vyvodí/
pravdu v nás uvodí.

9 V níž bychom se nalézali/
tak ovoce vydávali/
života ctnostného/
ať bychom mohli slavného/
po smrti v nebi dojíti/
s tebou věčně býti.

Když Alžběta Matku Páně

Když Alž - bě - ta Mat - ku Pá - ně k_so - bě při - ví - ta - la/
Pá - na a - by všec - ku čest a chvá - lu bo - hu vzda - la/

2
ji i s_plo-dem je - jím po - že - na - nou ve - le - bi - la/
což jí i všem skrz sy - na u - či - nil oz - ná - mi - la/

3
z_ví - ry ji pře - bla - ho - sla - ve - nou vyz - ná - va - la:
ra - dost - né - mu dě - ku - jíc/ ze vše - ho i řek - la.

4
Ve - le - bí du - še má Hos - po - di - na.

Velebí duše má Pána v sobě ponížená/
jemužto všecka čest i chvála má býti vzdána/
nebt' on chvály a cti své jinému nedává:
A v tomť se skrze Proroka zjevně ohlašuje/
také všem lidem modlosloužení zastavuje/
jméno své velebiti ctíti přikazuje.

5
A roz - ve - se - lil se jest duch můj v_Bo - hu Spa - si - te - li mém.

Rozveselil se v mém milém Duch, můj Spasiteli/
nemaje jinde nežli v něm svého potěšení/
jejž všechno jiné rmoutí sám Pán Bůh jej těší:
Nebot' sem já nic neměla z čeho bych se sama/
velebila neb veseliti jakž koli mohla/
Pánať svého velebím/
v samém se veselím.

7

8

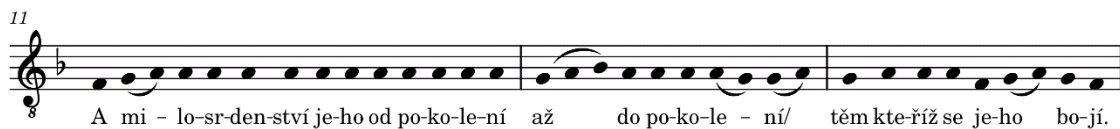

Neb on z pouhé nevýmluvné své dobrotivosti/
 ke mně své děvce pokorné/
 v mé poníženosti/
 ráčil jest pohleděti/
 z nesmírné milosti:
 Tak, že potom všickni lidé/
 množí národové/
 z toho mne blahoslavenou nazývati budou/
 ne mne ale Boha ve mně chváliti budou.

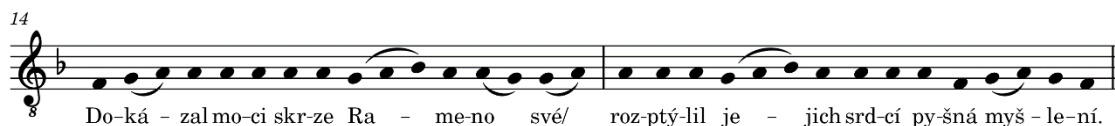
9

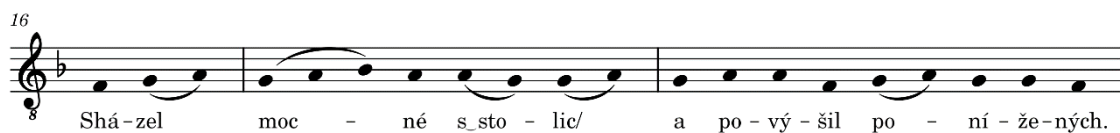
Neb mne sám Bůh jenž mocný jest touto ctí obdařil/
 veliké věci učiniv/
 nad jiné zvelebil/
 matkou mne Syna svého milého učinil.
 Jehožto jméno přesvaté/
 vší cti chvály hodné/
 jest a zůstává na věky/
 vždycky požehnané/
 v němž doufání své mějme/
 v modlitbách vzývejme.

Neb jeho milosrdenství tak se rozšířilo/
 že ne mně toliko samé a Židům se stalo/
 ale i všem národům/
 k slávě se zjevilo.
 Těm jenž pro své hříchy bázeň jeho v sobě mají/
 jich prázdní býti, a s bohem v mír vjíti žádají/
 zoufalci nebojácní/
 v tom dílu nemají.

Dokázal sám své moci nad lidmi pyšnými/
 rozptýliv je i s jejich spravedlnostmi mylnými/
 takť Bůh činí s pokrytci povrchu svatými.
 Žeť jich rady rozptyluje i s jejich zákony/
 když sou proti Čtení Syna jeho postaveny:
 Ej, rady všech bezbožných budouť rozptýleny.

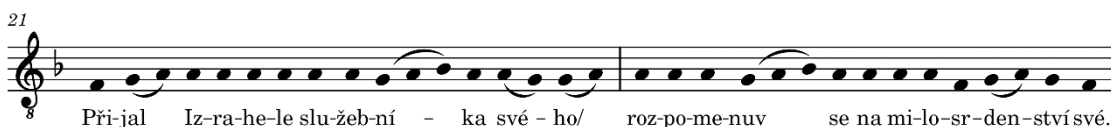

Mocné strhl s jejich stolice/
 ouřady zvýšené/
 a dílu svému evangelistickému odporné/
 posadiv na svůj úřad v světě ponížené.

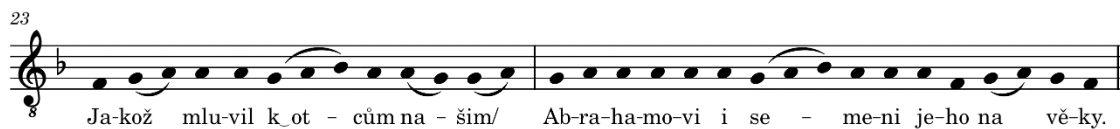
Neb což u světa veliké, ctí slávou zvýšené/
 u Boha bývá ohavné/
 také potupené/
 ale na poníženet' patří z milosti své.

Lačné a spravedlivosti boží žádostivé/
 naplnil dobrými věcmi/
 to vše z milosti své/
 bohaté v sebe úfající pustil prázdné.
 Protož všickni pracovití k němu pospíchejme/
 hříchův svých odpuštění v něm samém požívejme/
 skrze jeho svědectví toho docházejme.

Přijal skrze své vtělení/
 símě Izrahele/
 z nějž jej býti každý věrný svého Spasitele/
 neb sstoupil proto s nebe/
 byť vykoupil tebe.
 Veliká se milost stala/
 od Boha věčného/
 nikdy prvé neslýchaná/
 byť tělo hříšného/
 přijal Bůh k vykoupení člověka padlého.

Rozpomenul se na dávní svá milosrdenství/
 jakož mluvil k Otcům svatým/
 i k Abrahamovi/
 i také k věrným potomkům jeho na věky.
 Tak že se chce smilovati/
 símě požehnané/
 pro své vyvolené dáti/
 to splnil z lásky své/
 ó, chvalmež ho dobrého/
 z milosti otcovské.

Budiž chvála Bohu Otci Králi nebeskému/
 Synu jeho rovné moci/
 i Duchu svatému/
 neb se jest milost stala člověku padlému.
 Ó, žádejmež at' nám toho dá všem požívati/
 což nám ráčil připravit dobrého z milosti/
 zde se všemi věrnými/
 a potom v slavnosti.

Když Alžběta Matku Páně

1 Když Alžběta Matku Páně k sobě
přivítala/

ji i s plodem jejím požehnanou velebila/

z víry ji přeblahoslavenou vyznávala:

Pána aby všechnu čest a chválu bohu
vzdala/

což ji i všem skrz syna učinil oznámila/

radostnému děkujíc/

ze všeho i řekla.

2 Velebí duše má Hospodina.

3 Velebí duše má Pána v sobě ponížená/

jemužto všechna čest i chvála má býti
vzdána/

nebt' on chvály a cti své jinému nedává:

A v tomť se skrze Proroka zjevně
ohlašuje/

také všem lidem modlosloužení
zastavuje/

jméno své velebiti ctíti prikazuje.

4 A rozveselil se jest duch můj v Bohu
Spasiteli mém.

5 Rozveselil se v mém milém Duch, můj
Spasiteli/

nemaje jinde nežli v něm svého potěšení/

jejž všechno jiné rmoutí sám Pán Bůh jej
těší:

Neboť sem já nic neměla z čeho bych se
sama/

velebila neb veseliti jakž koli mohla/

Pánat' svého velebím/

v samém se veselím.

6 Nebo vzhlédl na ponížení děvky své/

neb aj potom blahoslavenou mne
nazývati budou všickni národové.

7 Neb on z pouhé nevýmluvné své
dobrotivosti/

ke mně své děvce pokorné/

v mé poníženosti/

ráčil jest pohleděti/

z nesmírné milosti:

8 Tak, že potom všickni lidé/

množí národové/

z toho mne blahoslavenou nazývati
budou/

ne mne ale Boha ve mně chváliti budou.

9 Nebť mi učinil veliké věci ten jenž
mocný jest/
a svaté jméno jeho.

10 Neb mne sám Bůh jenž mocný jest
touto ctí obdařil/
veliké věci učiniv/
nad jiné zvelebil/
matkou mne Syna svého milého učinil.
Jehožto jméno přesvaté/
vší cti chvály hodné/
jest a zůstává na věky/
vždycky požehnané/
v němž doufání své mějme/
v modlitbách vzývejme.

11 A milosrdenství jeho od pokolení až
do pokolení/
těm kteříž se jeho bojí.

12 Neb jeho milosrdenství tak se
rozšířilo/
že ne mně toliko samé a Židům se stalo/
ale i všem národům/
k slávě se zjevilo.
Těm jenž pro své hříchy bázeň jeho
v sobě mají/
jich prázdní býti, a s bohem v mír vjíti
žádají/
zoufalci nebojácní/
v tom dílu nemají.

13 Dokázal moci skrze Rameno své/
rozptýlil jejich srdcí pyšná myšlení.

14 Dokázal sám své mocnosti nad lidmi
pyšnými/
rozptýliv je i s jejich spravedlnostmi
mylnými/
takt' Bůh činí s pokrytci povrchu svatými.
Žeť jich rady rozptyluje i s jejich zákony/
když sou proti Čtení Syna jeho
postaveny:
Ej, rady všech bezbožných budouť
rozptýleny.

15 Sházel mocné s stolic/
a povýšil ponížených.

16 Mocné strhl s jejich stolice/
ouřady zvýšené/
a dílu svému evangelistskému odporné/
posadiv na svůj úřad v světě ponížené.
Neb což u světa veliké, ctí slávou
zvýšené/
u Boha bývá ohavné/
také potupené/
ale na poníženet' patří z milosti své.

17 Lačné nakrmil dobrými věcmi/
a bohaté opustil prázdné.

18 Lačné a spravedlivosti boží žádostivé/
naplnil dobrými věcmi/
to vše z milosti své/
bohaté v sebe úfající pustil prázdné.
Protož všickni pracovití k němu
pospíchejme/
hříchův svých odpuštění v něm samém
požívejme/
skrze jeho svědectví toho docházejme.

19 Přijal Izrahele služebníka svého/
rozpomenuv se na milosrdenství své.

20 Přijal skrze své vtělení/
símě Izrahele/
z nějž jej býti každý věrný svého
Spasitele/
neb sstoupil proto s nebe/
byť vykoupil tebe.
Veliká se milost stala/
od Boha věčného/
nikdy prvé neslýchaná/
byť tělo hříšného/
přijal Bůh k vykoupení člověka padlého.

21 Jakož mluvil k Otcům naším/
Abrahamovi i semeni jeho na věky.

22 Rozpomenul se na davní svá
milosrdenství/
jakož mluvil k Otcům svatým/
i k Abrahamovi/
i také k věrným potomkům jeho na věky.
Tak že se chce smilovati/
símě požehnané/
pro své vyvolené dáti/
to splnil z lásky své/
ó, chvalmež ho dobrého/
z milosti otcovské.

23 Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému:
jakož byla na počátku i nyní i vždycky/
i na věky věkův amen.

24 Budiž chvála Bohu Otcí Králi
nebeskému/
Synu jeho rovné moci/
i Duchu svatému/
neb se jest milost stala člověku padlému.
Ó, žádejmež ať nám toho dá všem
požívati/
což nám ráčil připraviti dobrého
z milosti/
zde se všemi věrnými/
a potom v slavnosti.

Králi Kriste přebohatý

žalm na jednu notu

1 Králi Kriste přebohatý/
tys Bůh a člověk přesvatý/
nade vše světa stvoření/
v nebi, v zemi pokolení.

2 Božstvím si všudy přítomen/
a v člověčenství oslaven/
dejž at' mý tě s Otcem ctíme/
i s Duchem svatým chválíme.

3 Nebe si sobě osobil/
zemi pak lidem rozdělil/
člověka na ní vládařem/
ustavils věrným šafářem.

4 Příkázav mu péči míti/
spravedlnost, milost činiti/
poddanému neb nuznému/
bídnému také chudému.

5 Což nad života potřebu/
a nebo nad slušnost stavu/
zbývalo by statku Páně/
by nebyl rozptýlen marně.

6 Na světa zlého marnosti/
neb na tělesné žádosti/
neb na poklady do země/
tok vše jest mařiti zřejmě.

7 Člověk jeden jest postaven/
ku příkladu všem oznámen/
nižším neb vyšším šafářům/
v zboží Páně hospodářům.

8 Kteríž nic svého nemají/
ale šafáři bývají/
od Boha ustanoveni/
a do času představeni.

9 Od nichž počtu chce žádati/
jak budou zde šafovati/
podléli jeho kázání/
vůle jisté oznámení.

10 Čili podlé svých žádostí/
ve zlém tělesných líbostí/
zmařili svěřené zboží/
nešetříce vůle boží.

11 Na všeckot' se vzepťá ten Pán/
jemuž jest každý živý znám/
jak sme se kde při čem měli/
hřivnami jeho těželi.

12 Co dějí ti služebníci/
jenž nepraví úředníci/
byli zlí v světě šafáři/
nemilostiví vladaři.

13 Bezbožně statku dobyvše/
jej neprávě rozšiřivše/
jedni skoupě, tvrdě drží/
druzí marnotratně maří.

14 Poněvadž svému šafáři/
ssazením hrozí vladaři/
co pak učiní falešným/
v ouřady neprávě vešlým.

15 Blaze tomu služebníku/
Pána toho úředníku/
jenž jej slyší hrozícího/
časně vystříhajícího.

16 Ač přísně a hrozně mluví/
slovem svým v jeho svědomí/
srdce jeho přestrašuje/
ku pokání probuzuje.

17 Řka, nelzet' více vládnouti/
ni co sobě vydělati/
hanba pak bude žebrati/
a však nemáš se kam díti.

18 Kterýž tím sa zkormoucený/
ku pokání obrácený/
svolaje všechny dlužníky/
spolu Páně služebníky.

19 Počne jim dobře činiti/
víry v Krista dovoditi/
aby byl vyjda z bíd zemských/
přijat do stanův nebeských.

20 Ó, Kriste věčný Pane náš/
jenž naši mnohou mdlobu znáš/
postavůj srdce v pravosti/
osvěcůj duch svou moudrostí.

21 Abychom zde hosté jsouce/
tě Soudce svého znajíce/
k jmění svému přihlédali/
v šafářství se poznávali.

22 Čas první vykupovali/
jej snažně vyplacovali/
jsouce na cestě pokání/
věrně vedli šafování.

23 Bychom při našem skonání/
věrného zde pracování/
přijati byli v radost tvou/
potom měli slávu věčnou.

Amen.

Milosrdenství velebme, z něho Boha

žalm na jednu notu

1 Milosrdenství velebme/
z něho Boha vždycky chvalme/
kteréž nade všechny skutky/
učinil věky po všechny.

2 Otec příliš milosrdný/
vida lid svůj velmi bídny/
postavený v nepřátelství/
neostal milosrdenství.

3 Poslal na svět Syna svého/
spomocníka předivného/
byť zjevil skryté tajemství/
cestu k věčnému dědictví.

4 K tomu i v věcechездеjších/
všemu světu obecnějších/
tak se přelaskavě maje/
slunce i rosu dáváje.

5 Slunci veleje svítiti/
a dešti svému pršeti/
na zlé i také na dobré/
na věrné i na nevěrné.

6 Kristus Syn jednorozený/
Otce svého, chvály hodný/
chtě rod nový v oučastnících/
zjeviti v následovnicích.

7 Učil je milosrdenství/
a v něm Otci podobenství/
jenž volá všech ku pokání/
života k polepšování.

8 Aby s nimi v soudy nevšel/
nebo žádnýť by neušel/
zahanbení, odsouzení/
k přehroznému ztracení.

9 Tak aby Otci podobní/
nepřátelům milosrdní/
byli, i svým všem viníkům/
a všelijakým dlužníkům.

10 Kteříž jej chtějí Otce míti/
a jeho synové býti/
užiti milosrdenství/
potom Kristova dědictví.

11 By ochotně odpouštěli/
což na nich i propouštěli/
almužny štědře činili/
tak synovství důvod měli.

12 Neb kterou měrou měřiti/
budou odpůrcům činiti/
takt' bude zas odměřeno/
vrchovatě natlačeno.

13 Bud' v věcech zdejších na světě/
neb i po tomto životě/
spravedlivěť se odmění/
všeliké dobré činění.

14 Kdož jest pak učedník v zlosti/
nebývát' v dobrotivosti/
nad mistra zlost vedoucího/
ukurtnost pro vodícího.

15 Ale mistru jsa podoben/
v nepravostech vůdci roven/
musíš i s ním k soudu jíti/
od Boha zahanben býti.

16 Nebo slepý v ukrutnosti/
povedelit' koho v zlosti/
soudy, potupováními/
tvrdostmi ukrutenstvími.

17 Budou oba tudíž v jámě/
zlořečenství přijdet' na ně/
když soud bez milosrdenství/
potupí jejich tyranství.

18 Toto Pán o zlosti zjevné/
oznamuje, dotekl tajné/
kteráž pod pěknou tvárností/
činí vše v neupřímosti.

19 Pokrytec břevna neznaje/
zlost tajnou v srdci svém maje/
pod službou neb spravedlností/
chce mrvu z oka vyvesti.

20 A tot' Pán mrvou nazývá/
když vina bez zlosti bývá/
ale kdož zlost v srdci mívá/
bližních mrvy nevynímá.

21 Aby oku neuškodil/

zlého více nenaplodil/

a místo milostivosti/

nerozmnožil nelíbosti.

22 Protož vůdce vyvoliti/

toho hled' a za ním jíti/

kterýž Krista následuje/

v pravdě jsa, nad zlým panuje.

23 Nabyv od Boha milosti/

i ducha prozřetelnosti/

lásku a milosrdenství/

vzdělává v jeho dědictví.

24 Ó, Kriste jenžs učil tomu/

dejž býti milosrdnému/

každému z nás zde v milosti/

ať bychom došli radosti.

Amen.

Mocný Bože věčný Králi

8

Moc-ný Bo - že věč-ný Krá-li/ jenžs se vzná-šel nad vo - da - mi/

3

ažs stvo-řil ten - to svět pro nás/ taks pře-vel - mi mi - lo - val nás.

Detailed description: The image shows a musical score for a hymn. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The melody is written on a five-line staff. The lyrics are in Czech. The second staff continues the melody and lyrics. The score is written in a simple, clean style with black ink on a white background. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The first staff ends with a double bar line, and the second staff ends with a double bar line and a repeat sign.

Mocný Bože věčný Králi

1 Mocný Bože věčný Králi/
jenžs se vznášel nad vodami/
ažs stvořil tento svět pro nás/
taks převelmi miloval nás.

2 Adamas v ráji postavil/
jenž tvou záповěd přestoupil/
na smrt věčnou nás potupil/
v tom se hned všech d'ábel chopil.

3 Toho ty velmi lituje/
s nebe hlasem promlouvaje/
otces naše navštěvoval/
lásku svou jim oznamoval.

4 Abraham se slíbil tobě/
když Izáka obětuje/
posloužil k vyznamenání/
budoucího vykoupení.

5 Jichžs potomkům i zákon dal/
kdož by přikázání držal/
ať by každý odpočíval/
a příchodu Krista čekal.

6 Na poušti v těžký lidu pád/
povýšen byl měděný had/
pro budoucích věcí příklad/
neb znamenal Krista základ.

7 Taks návěští předkům dával/
figůrami ukazoval/
že se tvůj Syn má vtěliti/
padlý svůj lid navštívití/.

8 Toť i Jeremiáš poznal/
protož archu boží schoval/
Krista blízko prorokoval/
pravdu všech figůr zvěštoval.

9 Řka, že Bůh to dobré slovo/
o němž bylo slibův mnoho/
z Davidova pokolení/
vzbuditi chce k spomožení.

10 Otcové tím potěšeni/
že se blíží jich zvýšení/
by lid přebýval bezpečně/
a potom byl spasen věčně.

11 Nebo plnost spravedlnosti/
jíž nebylo v smrtelnosti/
na svět sem s nebe sstoupiti/
a v těle se ukázati.

12 Což jest koli Bůh chtěl míti/
sám že přijde to činiti/
a tak naplní své řeči/
jakž i jméno jeho svědčí.

13 Nazovout' ho věrných říše/
Hospodin spravedlnost naše/
toť požehnání s výsosti/
přijde k zkáze lidské zlosti.

14 Když se čas naplnil toho/
i hned se Pán světa všeho/
k veliké schýliv nízkosti/
přijal na se naše strasti.

15 Takt' jest zase navráceno/
to což v ráji potraceno/
čehož otcové žádali/
synové již dočekali.

16 Budiž z toho Bohu chvála/
žet' jest zase naše sláva/
v Kristu Pánu ukázána/
i nám jí účastnost dána.

17 Pomoziž v tom věrně státi/
Pane Kriste a rač dáti/
větší zrůst v této milosti/
až přijdeme k bezpečnosti.

Amen.

Nesmírně k nám lítostivý

Nesmírně k nám lítostivý

1 Nesmírně k nám lítostivý/

Spasitel náš dobrotivý/

Kristus Syn boží jediný/

chvály a cti věčně hodný.

2 Když se k Jeruzalému bral/

mnohý lid ho následoval/

ctil jej a chválil radostně/

on pak plakal přezalostně.

3 Budoucí všechno zlé znaje/

a velikou lítost maje/

města toho tělesného/

církve, i ouda každého.

4 Pláče, aby k pláči vzbudil/

a ku pokání obrátil/

ó, byť je byli činili/

byliť by tak nezhynuli.

5 Avšak nemohout' plakati/

ani pokání činiti/

ti jenž nemají známosti/

svých hříchův a nepravostí.

6 Ale mají ku pokoji/

duchovní, světští oboji/

věci, jimiž se troštují/

takž stojí v mylné naději.

7 Z šafářství hrozně složení/

příjdet' na ně obležení/

Jeruzaléma příkladem/

od nepřátel vůkol náspem.

8 Mnohém přísnější soužení/

na zemi hrozné prostření/

zkáza i zajetí věčné/

pomsty boží nekonečné.

9 To proč by se mělo díti/

světle ráčil oznámiti/

že pro času nepoznání/

milostného navštívení.

10 Času pravdy i milosti/

příšle od Boha s výsosti/

pro niž toliko lid chován/

k času jejímu dochován.

11 Kteréž když sou nepřijali/

nevděčnost v zlost obrátili/

příklad šafářův složení/

ukázal z chrámu vyhnání.

12 Jenž v domu zle šafovali/

peleš lotrovskou činili/

svatokupectví plodíce/

lakomství tudy sloužíce.

13 Takt' jest i církvi učinil/
činí, činiti zaslíbil/
a to při každém člověku/
též i nynějšího věku.

14 Ó, Pane dejž poznávati/
čas navštívení/
vědět/
činiti pravé pokání/
z nedobrého šafování.

15 Z zemského i duchovního/
města církve chrámu tvého/
nepřátelům nevydávej/
své pravdy mocně zastávej.

16 Obrat' hněv svůj na národy/
kteříž neznají tvé pravdy/
vyplej z církve svého domu/
protivníky jménu tvému.

17 Budiž pláč tvůj v slitování/
nad domem tvým v smilování/
utvrď nás v věrném šafářství/
dejž přijíti v tvé království.

Ó, Bože Duše svatý, s Otcem

žalm na jednu notu

1 Ó, Bože Duše svatý/
s Otcem i s Synem jediné podstaty/
ó, naplniž ty srdce věrných svých/
tebe milovných/
rozhojniž dary své v nich/
osvět' rozum jejich/
přivediž jich vnitřnosti/
k vroucnosti/
z zakušení tvé štědrosti/
ať sou tak obět živá/
k tvé líbosti.

Ó, Jezukriste, Králi přeslavný

8 Ó, Je-zu-kris - te/ Krá-li přes-lav - ný/ Sy-nu pře-čis - té/ Ma-ri - e Pan - ny.

5
8 Pr - vo - ro - ze - ný sám vše - ho stvo - ře - ní/ jenžs v_ne - bi moc - ný Pán/
Pře - div - něť jest v_té věr - ných mi - lo - vá - ní/ vždy - ky roz - lič - né nás/

7
8 pln o - sla - ve - ní/ po svém div - ném sní - že - ní: Ty nám se - be sám dá - váš/
10 o - pa - tro - vá - ní/ v_ne - mo - cech spo - má - há - ní. Kte - říž před te - bou sto - jí/

8 předsvým Ot - cem ve všem zas - tá - váš/ i an - dě - ly k služ - bě po - sí - láš:
12 po - cti - věť se v_ne - bi kla - ně - jí/ tiť nám na ze - mi při - slu - hu - jí.

8 Jsouc ne - beš - tí zem - ským/ u - šlech - ti - lí níz - kým/ du - chov - ní v_tě - le jsou - cím/
15 Tiť si - on - ské brá - ny/ roz - bí - je - jíc sta - ny/ vů - kol Je - ru - za - lé - ma/

8 či - ní služ - by div - né/ a vel - mi po - třeb - né:
17 v_mno - hé bez - peč - nos - ti/ cho - va - jí v_stá - los - ti.

8 Ry - tí - ři pře - vel - mi sil - ní jsou - ce/ moc - né ne - přá - te - ly zbí - ti mo - hou - ce/
19 Jimť a - ni hroz - né noč - ní tem - nos - ti/ též a - ni ja - ké ško - dí da - le - ko - stí/

8 kní - ža - ta pe - kel - ná i je - jich ra - dy lsti - vé/
20 hru - bost u - stá - lost i sen jich ne - ob - tě - žu - je/

8 za - pu - zu - jí, a da - rem - né či - ní, v_mo - ci tvé: Ne - stih - lé rych - los - ti/
22 takť je tvá Pra - vi - ce v_u - dat - nos - ti zdr - žu - je. Věr - ných ob - ha - ju - jí/

8 s_ne - be ské k_nám do - lů vý - sos - ti/ sstu - pu - jíc Du - cha v_prud - kos - ti:
o - bě - ti je - jich o - bě - tu - jí/ s_ni - mi před tvůj trůn vstu - pu - jí.

24

Pro-tož i my tě pro-sí-me/ ať to - bě s_po-tě - še-ním slou-ží-me/

26

zde nás o - hra-diž strá-ží an - děl-skou/ a po-tom s_ni-mi u-ved' v_ra-dost věč-nou.

Ó, Jezukriste, Králi přeslavný

1 Ó, Jezukriste/

Králi přeslavný/

Synu přečistě/

Marie Panny.

Tit' sionské brány/

rozbíjejíc stany/

vůkol Jeruzaléma/

v mnohé bezpečnosti/

chovají v stálosti.

2 Prvorozený sám všeho stvoření/

jenžs v nebi mocný Pán/

pln oslavení/

po svém divném snížení:

Předivněť jest v té věrných milování/

vždycky rozličné nás/

opatrování/

v nemocech spomáhání.

5 Rytíři převelmi silní jsouce/

mocné nepřátely zbíti mohouce/

knížata pekelná i jejich rady lstivé/

zapuzují, a daremné činí, v moci tvé:

Jimť ani hrozné noční temnosti/

těž ani jaké škodí dalekosti/

hrubost ustálost i sen jich neobtěžuje/

takt' je tvá Pravice v udatnosti zdržuje.

3 Ty nám sebe sám dáváš/

před svým Otcem ve všem zastáváš/

i aAnděly k službě posíláš:

Kteříž před tebou stojí/

pocitivěť se v nebi klanějí/

tit' nám na zemi přisluhují.

6 Nestihlé rychlosti/

s nebeské k nám dolů výsosti/

sstupujíc Ducha v prudkosti:

Věrných obhajují/

oběti jejich obětují/

s nimi před tvůj trůn vstupují.

4 Jsouc nebeští zemským/

ušlechtilí nízkým/

duchovní v těle jsoucím/

činí služby divné/

a velmi potřebné:

7 Protož i my tě prosíme/

ať tobě s potěšením sloužíme/

zde nás ohradiž stráží andělskou/

a potom s nimi uveď v radost věčnou.

Amen.

Ó, nebesa, rosu dejte

8 Ó, ne - be - sa/ ro - su dej - te/ a z ob - la - ků vyj - diž/ spra - ved - li - vý/

5 8 o - tev - řiž se ze - mě/ a zplo - diž Spa - si - te - le/

7 8 a je - ho roz - květ - niž spra - vedl - nost/

8 8 je - jíž - to sil - ná vů - ně/ o - čerst - viž srd - ce ná - še.

9 8 Bu - diž roz - vla - že - ní je - jí ja - ko ro - sa na ho - ře Her - mon/

10 8 ať se oz - do - bí Si - on ku při - je - tí Krá - le své - ho.

11 8 Slá - va bu - diž Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

12 8 ja - kož by - la na po - čát - ku bu - diž ny - ní i vždy - ky,

13 8 až na vě - ky vě - kův a - men.

Ó, nebesa, rosu dejte

1 Ó, nebesa/

rosu dejte/

a z oblaků vyjdiž/

spravedlivý/

otevřiž se země/

a zplodiž Spasitele/

a jeho rozkvetniž spravedlnost/

jejížto silná vůně/

očerstviž srdce naše.

2 Budiž rozvlažení její jako rosa na hoře Hermon/

ať se ozdobí Sion ku přijetí Krále svého.

3 Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku budiž nyní i vždycky,

až na věky věkův amen.

Ó, Pane jenžs v smrtelnosti

žalm na jednu notu

1 Ó, Pane jenžs v smrtelnosti/
s námi bydliv zde v nízkosti/
a v těle mnohé ouzkosti/
ráčils pro nás míle nesti.

2 Ty kdyžs se k své smrti blížil/
a před Otcem velmi nížil/
na svou tvář smutně padaje/
v modlitby se vydávaje.

3 Poznav naše hubenosti/
z lásky a divné milosti/
sám se k smrti vydav za nás/
svému Otci poručils nás.

4 Kalich hořký maje píti/
jejžť Otec ráčil naliti/
v duchu svés se těžce rmoutil/
všaks pro nás to vše podstoupil.

5 Chtě tak našich nepravosí/
nevymluvné útrpnosi/
kážeň podlé spravedlnosti/
na dřevo kříže donesti.

6 Protož mrtvým život dáváš/
neb ty smrtí smrt přemáháš/
jenžs slavný vítěz nalezen/
v život nový z hrobu vzbuzen.

7 Ej, myť tak za tebou jdouce/
k své vlasti vždy se berouce/
strastmi těla obklíčení/
čekajíce polehčení.

8 Tobě se v tom poroučíme/
srdcemť po tobě toužíme/
k bráně smrti dej přijíti/
života slávy dojíti.

9 Živí mrtvé spatřujícíe/
na svou smrt pamatujícíe/
jdouce v zemi z světa toho/
prosímeť tě Pána svého.

10 Ó, dejž ať v pravdě trváme/
hotovi jsouce čekáme/
konečného vyproštění/
v slavný život uvedení.

Ó, předivné a neslýchané navštívení

Ó, pře - div - né a nes - lý - cha - né nav - ští - ve - ní/

2
Pá-na nej-vyš-ší - ho sní - že-ní, sta-lo se jest/ pod-ve-de-né-mu od-ďáb-la/

5
u - či-ně-na ne - vy-mluv-ná čest/ ne-bo Bůh v_při-ro - ze-ní lid - ském jest zje - ven/

7
ja - ko člo - věk v_by - tu lid - ském na - le - zen.

Ó, předivné a neslýchané navštívení

1 Ó, předivné a neslýchané navštívení/

Pána nejvyššího snížení,

stalo se jest/

podvedenému od d'ábla/

učiněna nevymluvná čest/

nebo Bůh v přirození lidském jest zjeven/

jako člověk v bytu lidském nalezen.

Ó, předivné za nás a předrahé zaplacení

8 Ó, pře - div - né za nás a pře - dra - hé za - pla - ce - ní/

2 8 neb ne zla - tem a - ni stří - brem a - le kr - ví dra - hou Be - rán - ka sme vy - ko - pe - ní/

3 8 a tou kr - ví z vě - ze - ní vys - vo - bo - ze - no jest lid - ské po - ko - le - ní/ z věč - né - ho za - tra - ce - ní.

5 8 Touž sva - tou kr - ví/ zlá - má - ny sou zá - vo - ry pe - kel - né/ ďáb - lo - vo sta - lo se jest um - dle - ní/

8 8 a ne - bes - ké ra - dos - ti li - dem o - te - vře - ní. Pro - tož pro - sí - me mi - lý Pa - ne/ vzhlé - dna na své ov - ce/

11 8 u - ved' po smr - ti v krá - lov - ství své - ho Ot - ce. Rce - mež všick - ni a - men.

Ó, předivné za nás a předrahé zaplacení

1 Ó, předivné za nás a předrahé zaplacení/

neb ne zlatem ani stříbrem ale krví drahou Beránka sme vykoupeni/

a tou krví z vězení vysvobozeno jest lidské pokolení/

z věčného zatracení.

Touž svatou krví/

zlámány sou závory pekelné/

d'áblovo stalo se jest umdlení/

a nebeské radosti lidem otevření.

Protož prosíme milý Pane/

vzhledna na své ovce/

uved' po smrti v království svého Otce.

Rcemež všickni amen.

Ó, ušlechtilé přirození

8 Ó, u - šlech - ti - lé při - ro - ze - ní/
Ne bo tě - les - ně pl - nost Božst - ví/

2
3 v_němž Pán Kris-tus vy - šel při na - ro - ze - ní: Onť jest strom ten/
pře - bý - va - la v_tom sva - tém člo - vě - čenst - ví:

4
8 pod - lé te - ku - tých vod ští - pen/ od pro - ro - kův při - po - dob - něn/

6
8 kvít - ku krás - né - mu/ lvu u - dat - né - mu/

8
8 o - děn - ci pře - vel - mi sil - né - mu.

Ó, ušlechtilé přirození

1 Ó, ušlechtilé přirození/
v němž Pán Kristus vyšel při narození:
Nebo tělesně plnost Božství/
přebývala v tom svatém člověčenství:
Ont' jest strom ten/
podlé tekutých vod štípen/
od prorokův připodobněn/
kvítku krásnému/
lvu udatnému/
oděnci převelmi silnému.

2 Emanuel' jest jméno jeho/
pravý dědic království nebeského:
Syn nejmilejší svého Otce/
jehož vládařství nemá míti konce:
Před věky byl/
skrze nějž Otec svět stvořil/
u něhož měl slávu divnou/
jemu čest rovnou/
až nám podobnou/
přijal na se potupu hroznou.

3 Toť ta moudrost všemohoucího/
před stvořením okršku nebeského:
Než se prejstili potokové/
než stáli země pevní základové:
S Bohem byla/
nevymluvnou rozkoš měla/
nalezla cestu spasení/
k Bohu vrácení/
neb utěšení/
dí, že jest jí s lidmi bydlení.

4 Aj, toť jest života studnice/
osoba druhá z přesvaté Trojice:
Světlo pravé osvěcující/
slávy Otcovy blest' vždy se třpytící:
Bůh přišel k nám/
podobný jsa krom hříchu nám/
přijal pravé člověčenství/
zde obecenství/
byť zlořečenství/
zruše, dobyl zase dědictví.

5 Takt' slovo tělo učiněno/
Božství s člověčenstvím/
v Panně spojeno:
Syn Davidů ten zaslíbený/
símě ženy, v ráji předpověděný:
Muž bolesti/
plný nemoci a strasti/
v světě jako zavržený/
velmi soužený/
příliš snížený/
důstojnosti světské zbavený.

6 Avšak jest drahých darův dárce/
neboť jest v lůnu nebeského Otce:
Ten když svou slávu přijal v nebi/
vylil Ducha svatého sem na zemi:
Přirození božského oučastny činí/
ty jenž jej jako Otce ctíš/
neboť on vidí/
srdce všech lidí/
nevěřícíť mu se nelíbí.

7 Mocněť nás ke dni poslednímu/
všecky svolá k soudu spravedlivému:
Jemuť jest Otec všecken soud vzdal/
byť mezi ním a hříšníky rozeznal.
Takt' Pán Pánu/
Pravici oddal přeslavnou/
byť Otec spatřín byl v Synu/
jednorozeném/
prvorozeném/
vší božskou slávou ozdobeném.

8 Ó, příliš divné přirození/
dvojího v jednu osobu spojení:
Nejvyšší slávo nestvořená/
jaks na světě byla divně zmařena.
V pohrdání/
od slavných v potupování/
jimž si byl skrytým pokladem/
a k smrti smradem/
se vším svým stádem/
věrným pak svým pevným základem.

9 Jichžto oči blahoslavené/
neboť vidí spasení připravené:
V skutcích Mesiáše pravého/
Boha a člověka světa daného:
Ježž poznali/
a v něj srdcem uvěřili/
Bohem i Pánem vyznali/
tit' účastenství/
došli synovství/
majít' právo k jeho dědictví.

10 Jezukriste Králi přeslavný/
důstojně v nebesích korunovaný:
Jenž vládneš v nebi na pravici/
s Otcem i s Duchem v blažené Trojici:
Hospodine/
tvá moc nikdy nepomine/
zjevíš se divný v svatých svých/
zlosti bezbožných/
tobě protivných/
pomstíš, i rouhání nevěrných.

11 Myť tě s ponížením prosíme/
dejž nám moc ať se u víře silíme:
Ó, zbavůjž d'ábelských chytrostí/
skrz něž on hledí od tebe odvesti:
I tvé řeči/
Istivě vykládaje lehčí/
naskýtá bludův rozličných/
cest nebezpečných/
ó, pomoz věčných/
dojítí příbytků bezpečných.

Amen.

Obětováň jest dnešního dne Pán

8 O - bě - to - váň jest dneš - ní - ho dne Pán/

3 8 pos-ta-ven jest ma-lič-ký na - ro - ze - ný nám/ u - pro - střed chrá - mu své - ho/

5 8 slá - va li - du věr - né - ho/

6 8 nej-draž-ší o - běť, o - bě - tí chu-dou vy-pla - ce - na jest/

7 8 z to - ho všech-něm Pá - nu o - bě - to - va - ným při - šla čest.

8 8 Pro-tož k_slá-vě je - ho ra-dost-ně zpí-vej - me/ a v_srd-ci na-šem k_ně-mu rce - me.

10 8 Ve - li - ký a při - liš chvá - ly hod - ný Pán/

11 8 jenž v_měs - tě Bo - ha na - še - ho na Si - o - nu jest znám.

12 8 Slá - va bu - diž Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

13 8 ja - kož by-la na po-čát-ku i ny-ní i vždyc-ky/ i na vě-ky vě - ků va - men.

Obětovánť jest dnešního dne Pán

1 Obětovánť jest dnešního dne Pán/
postaven jest maličký narozený nám/
uprostřed chrámu svého/
sláva lidu věrného/
nejdražší oběť, obětí chudou vyplacena jest/
z toho všechněm Pánu obětovaným přišla čest.
Protož k slávě jeho radostně zpívejme/
a v srdci našem k němu rceme.

2 Veliký a příliš chvály hodný Pán/
jenž v městě Boha našeho Sionu jest znám.

3 Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému/
jakož byla na počátku i nyní i vždycky/
i na věky věkův amen.

Otče Bože náš velebný

žalm na jednu notu

1 Otče Bože náš velebný/
v skutcích svých jsi chvalitebný/
dejž ať tě vždycky chválíme/
srdcem vděčným hodně ctíme.

2 Nebos již štědře naplnil/
cožs Abrahomovi slíbil/
po něm i semeni jeho/
dáti na svět Syna svého.

3 Jemužs i svatbu připravil/
když se s přirozením spojil/
naším, v panenském životě/
mocí Ducha svého svatě.

4 Krmě strojeny důstojné/
od mnohý prvé žádané/
chtících slyšeti, viděti/
Boha v těle opatřiti.

5 Ku pozvaným posel poslán/
ten velmi slavný křtitel Jan/
kázal aby na svatbu šli/
k víře Mesiáše přišli.

6 A když nechtěli přijíti/
ráčil k nim jiné poslati/
řka, jižť všecko připraveno/
smrtí kříže přistrojeno.

7 Milost pravda dostatečná/
k věčnému životu hodná/
k svědomí také k naději/
aby brali kdož jen chtějí.

8 Však ti pro zákon zmeškali/
v něž se ospravedlňovali/
jiní šedše po žádostech/
někteří jdouc po svých zlostech.

9 Služebníky mordovali/
hněv Krále svého vzbudili/
on je kázal zmordovati/
a jich město zapáliti.

10 A chtě dům svůj naplniti/
rozkázal napořád zváti/
sluhám svým všechny národy/
rozšířené jako vody.

11 Kdožby jen chtěli věřiti/
a jemu se posvětití/
břímě jeho na se vzíti/
ouzkou cestou k slávě jíti.

12 Tu vrše v moře puštěna/
aby byla shromážděna
všecka církev zde věřících/
na té svatbě hodujících.

13 Když se pak k soudu navrátí/
kážeť vrši vytáhnouti/
ať by uzřel hodovníky/
zvelebil své oučastníky.

14 Ale najdeť nehodného/
jenž bez roucha svatebného/
pravdy z víry spravedlnosti/
bez níž všecko jest v mylnosti.

15 Měl svátostí požívání/
i také víry vyznání/
modlitby, posty, almužny/
však nebyl Bohu příjemný.

16 Neboť podle spravedlnosti/
ten jenž patří na vnitřnosti/
každého bude souditi/
nebudeť se lze ukryti.

17 Protožť před Pánem oněmí/
kdyžť přijde to osvícení/
a hned přeukrutně svázán/
bude na své skutky tázán.

18 A do temností zevnitřních/
budeť vržen nebo v vnitřních/
byl živ v srdečné slepotě/
v církvi obcuje pokrytě.

19 Tuť bude hořké plakání/
očí těch jenž bez pokání/
v oplzlosti v pýše, zlosti/
provodil i své líbosti.

20 A strašlivý skřehot zubův/
zavznít ukrutných zlostníkův/
nenávistivých, zlobivých/
žráčův také závistivých.

21 Aj, tot' hrozné pomsty boží/
na nevděčné Páně zboží/
k němuž mnohé ráčil zváti/
jenž nechtěli na to dbáti.

22 Ale Pánem pohrdali/
slovu jeho se rouhali/
mordovali služebníky/
odháněli hodovníky.

23 A jiní v svých pokrytostech/
před lidmi v pěkných tvárnostech/
přikrývali hříchy, zlosti/
zůstali v neupřímnosti.

24 Protož vizme coť praví Pán/
ačkoli on všechněm byl dan/
že jest mnoho povolaných/
ale málo vyvolených.

25 Kteríž by na svatbu přijdouc/
služeb svatých v církvi důjdouc/
obcovali jim důvěrně/
a sloužíce Pánu věrně.

26 V práci neoblevovali/
v roucho se připravovali/
věrou na Krista patříce/
v něm se ospravedlňující.

27 O pomozíž Pane k tomu/
ať bychom i my v tvém domu/
na tvé svatbě hodovali/
a v tobě se radovali.

28 Důvod majíc vyvolení/
krásným rouchem ozdobení/
z víry živé spravedlnosti/
pravou tebe oučastností.

29 A v tom dočkajíce tebe/
když sem na svět přijdeš s nebe/
bychom se s tebou těšili/
tě na věky velebili.

Amen.

Pan Ježíš maje se z tohoto světa

8 Pan Je - žíš ma - je se z to - ho - to svě - ta brá - ti/

2
8 a - by do - ká - zal k nám mi - los - ti/ vy - dal nám své svá - tos - ti.

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody is written on a five-line staff. Below the staff, the lyrics are written in Czech: 'Pan Je - žíš ma - je se z to - ho - to svě - ta brá - ti/'. The second staff also begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The melody continues on a five-line staff. Below the staff, the lyrics are: 'a - by do - ká - zal k nám mi - los - ti/ vy - dal nám své svá - tos - ti.'. The score ends with a double bar line.

Pan Ježíš maje se z tohoto světa

1 Pan Ježíš maje se z tohoto světa bráti/
aby dokázal k nám milosti/
vydal nám své svátosti.

2 Dokonáváje způsob Zákona starého/
po večeri Beránka toho/
pokrmu figurného.

3 Aby učedníci jeho k věcem velikým/
přistoupali duchem způsobným/
umyv utřel nohy jim.

4 Potom se s nimi posadil hned za stůl
zase/
a tu oznámil svého zrádce/
nad čímž zarmoutili se.

5 A hned důstojné věci chtěl ustavovati/
počal jest do nebe vzhledati/
a Otci děkovati.

6 A vzav chléb do svých rukou
prenejdůstojnějších/
aby paměť divných skutků svých/
zřídil nám spasitelných.

7 Dobrořečil lámal učedníkům dávaje/
a jim, to jest Tělo mé, pravě/
kteréž zrazeno bude.

8 A potom kalich v ruce své ráčil jest
vzíti/

o něm, to jest Krev má praviti/
již mám za vás vyliti.

9 Ó, přehluboká jest milost Pána našeho/
abychom byli z Těla jeho/
dal se v pokrm samého.

10 Vzav naše tělo/
bratrem naším jest učiněn/
v němžto pokrm pravý způsoben/
jímž by věrný byl sycen.

11 Svou přečistou Krev/
z svého Těla důstojného /
na kříži proliv za hříšného/
dal se v nápoj samého.

12 Jejíž v zahradě/
padaly krůpě na zemi/
když Pán umdléval jest v modlení/
v velikém zarmoucení.

13 An Beránkův Krev/
před zhoubcím zachovávala/
a biskupů posvěcovala/
v svatyni uvodila.

14 Mnohém víc pravda/
všelikých figůř zákona/
posvěcuje nás Krev Kristova/
jakž svědčí boží slova.

15 Ó, Pane Kriste/
pro nevinné umučení/
dejž nám jí pravé užívání/
všech hříchův k odpuštění.

Amen.

Pane jenžs předivný v svatých

8 Pa-ne jenžs pře-div-ný v_sva-tých svých/ svou moc pro-ka-zu - ješ v_nich/

3
8 když je Du-chem prav - dy a sí - ly své da - ru - ješ/

4
8 ví - tez - ství v_nich sám vy - vo - zu - ješ/ je-jich jmé - na za - pi - su - ješ/

6
8 i z_smr-ti v_ži - vot u - vo - zu - ješ/ A - le - lu - ja.

8
8 Ple - sej - těž Pá - nu spra - ve - dli - ví/
Dě - kůj - mež Pá - nu Bo - hu své - mu/

9
8 na u - pří-mát srd - ce slu - ší vděč-né Bo - ha chvá - le - ní:
kte - rýž dá - vá ví - těz-ství pro - ti ne - pří - te - li zlé - mu.

10
8 Slá - va Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

11
8 ja - kož by-la na po-čát-ku i ny-ní i vždyc-ky/ i na vě-ky vě-kův a - men.

Pane jenžs předivný v svatých svých

1 Pane jenžs předivný v svatých svých/
svou moc prokazuješ v nich/
když je Duchem pravdy a síly své daruješ/
vítězství v nich sám vyvozuješ/
jejich jména zapisuješ/
i z smrti v život uvozuješ/
Aleluja.

2 Plesejtež Pánu spravedliví/
na upřímát' srdce sluší vděčné Boha chválení:
Děkujmež Pánu Bohu svému/
kterýž dává vítězství proti nepříteli zlému.

3 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému/
jakož byla na počátku i nyní i vždycky/
i na věky věkův amen.

Pane, panující Králi, Jezukriste

žalm na jednu notu

1 Pane, panující Králi/
Jezukriste, Spasiteli/
shromáždění jsouc v tvém jménu/
ctíme tě činíc poklonu.

2 Tys zákona vydavatel/
i jeho divný plnitel/
učils bližní milovati/
nebs sám tak ráčil činiti.

3 Potkav se s malomocnými/
opodál volajícími/
by se nad nimi smiloval/
zahynouti v bídách nedal.

4 Hnuls se k nim Pane milostí/
a přikázals svou mocností/
z poslušenství víry jíti/
a kněžím se ukázati.

5 Taks malomocným duchovním/
světlem ukázal svým Čtením/
kde jest pravé očištění/
řádné jeho osvědčení.

6 Tvé předražené zasloužení/
ducha tvého obdaření/
víry, lásky i naděje/
toť člověka očišťuje.

7 Čehož služby pojišťují/
když tu pravdu osvědčují/
i před spolu věřícími/
z toho se radujícími.

8 Neb kteréžť Pán očišťuje/
Duchem svým štědře daruje/
k svatých spolku je přivodí/
v jednotu Ducha uvodí.

9 Právo dává s syny svými/
obecenství zde s svatými/
byť jako čistý svobodně/
s věrnými zde stolil hodně.

10 Nebs knězi té moci nedal/
by podstatně očišťoval/
než kohož ty sám očistíš/
toho skrze služby zjevíš.

11 V smlouvě víry pijímaje/
v pravdě její posvěcuje/
čistoty, pravdu i milost/
osvědčuje svou v častnost.

12 Deset jich Kristus očistil/
nebyl kdo by se navrátil/
a dobrodínce miloval/
vděčen jsa jemu děkoval.

13 Jediné ten Samaritán/
navrátil se ku Pánu sám/
jméno boží zvelebuje/
s pokorou Pánu děkuje.

14 Poznav že jest již očištěn/
a ode vši bídy zproštěn/
jiných devět z Židův bylo/
jež od Krista kněžstvo zvedlo.

15 A poněvadž Samaritán/
od kněží nepřijal jest sám/
své čistoty vyhlášení/
skrže oběti činění.

16 Kristus obět' víry přijal/
skrže niž jej očišťoval/
vysvědčil ho čistým býti/
věrou, již mu ráčil dáti.

17 Smilůjž se Pane nad námi/
na duši malomocnými/
očist' mocí ducha svého/
a posilniž srdce mdlého.

18 Ať jsouc tebou očištěni/
z svazku hřícha propuštěni/
tobě sloužíme samému/
na věky požehnanému.

Amen.

Patř každý jak na světě

Patř kaž - dý jak na svě - tě/ při - čin mno - ho k_zlé - mu:
V_nichž d_á - bel čí - há na tě/ chtě při - ves - ti k_to - mu:

2
A - by ji - mi jsa pod - tr - žen/ s_ouz - ké ces - ty str - žen/

4
na ši - ro - kou nas - tou - pil sám se - be ob - lou - pil.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter and half notes. The lyrics are written below the staff, with some words underlined. The second staff starts with a measure rest of 2 measures, followed by the melody. The third staff starts with a measure rest of 4 measures, followed by the melody. The score ends with a double bar line.

Patř každý jak na světě

1 Patř každý jak na světě/
příčin mnoho k zlému:
V nichž ďábel číhá na tě/
chtě přivesti k tomu:
Aby jimi jsa podtržen/
s ouzké cesty stržen/
na širokou nastoupil sám sebe obloupil.

2 Řemeslník dokonalý/

on zde jest na zemi:
Válečník neustálý/
ačť prohrál boj v nebi:
Udatněť počíná sobě/
znátť přístupy k tobě/
sámť mu se ten obrání/
kohož Bůh ochrání.

3 Eva jeho chytrostí/

matka naše v ráji:
Čehož míti v paměti/
synové nedbají:
Úlisně jsuc podvedena/
a v hřích uvedena/
byť Bohu rovná byla/
jablka zakusila.

4 Radu lstivou ďáblovu/

za pravou přijala:
Užřela libou vnađu/
tou se oklamala:
Lež ďáblova hned zjevena/
neb roucha zbavena/
Eva s Adamem spolu/
hnána z ráje dolů.

5 Otce našeho lapiv/

i k synům vzal právo:
Když jej z moci obloupil/
jest o nás mu snadno:
Strojítť proti jedněm, druhé/
svodí boje tuhé/
divněť vojska šikuje/
svou lest provozuje.

6 Vedetť nejprve do pole/

houfu chaterného:
Ty věda o své síle/
nestrašíš se jeho:
Soudíš žeť to nic neškodí/
nýbrž čest přivodí/
když projda vojska vrahů/
přijdeš k svým do stanů.

7 Falešné trošty počneš/
pozdě zlořečiti:
Kdyžto zálohám budeš/
jsa zděšen bočiti:
Než jakž silní tě dopadnou/
tvět' ruce opadnou/
pakli se jim zastavíš/
k bránění se zpravíš.

8 Evě budeš podobný/
nedlouho se bráně:
V odpírání velmi mdlý/
Satanově radě:
Bohat' ostýchání mine/
líbost rozum svine/
v tom mysli omámení/
jak budeš v vězení.

9 Libět' věci člověka/
velmi silně táhnou:
Před nimiž moci ducha/
příliš velmi vadnou:
Tut' zbloudí žádosti těla/
byť moci neměla/
pobožnost s upřímností/
účastna temností.

10 Judit vdova šlechetná/
hejtmana pyšného:
Srdce krásou ranila/
kamž chtěla jatého:
Podlé své vůle vodila/
srdce opojila/
až vlastním mečem jeho/
hlavu s'ala s něho.

11 Nalézát' se v zákoně/
o radě Baláma:
Jákovova rodina/
jíž byla zklamána:
Neb krása jest zraku libá/
lidským duchem hýbá/
moci jeho svazuje/
oudům rozkazuje.

12 Ó, byť mnozí patřili/
na staré příklady:
Tudy se aspoň káli/
prvních předkův pády:
Dokudž vlastní nepostihnou/
a v to neuvedou/
by za krátké líbosti/
smutku bylo dosti.

13 Varůjmež se vždy světa/

i jeho líbostí:

Antikristova květa/

i jeho trpkostí:

Úzkát' jest cesta do nebe/

oheň voda tebe/

s cesty hledí sraziti/

tak mzdu tvou zmařiti.

14 Job zproštěn pokušení/

když se stále snášel:

David činiv pokání/

boží lásku našel:

Volejmež i my též k Bohu/

vidouc mdlobu mnohou/

rcemž, ó, Pane Ježíši/

pomoz nám k své říši.

Amen.

Pilát všed s Ježíšem do rathausu

8 Pi-lát všeds Je-ží-šem do rat-hau-su, hned jej zbi-čo-val. A žold-né-ři svlék-še Je-ží-še/

3
8 i hned ho ob-lék-li v_zla-to-hlav/ a vsta-vi-li na hla-vu je-ho/

5
8 ko-ru-nu zplet-še z_tr-ní bo-dla-vé-ho/ a na tvář je-ho pli-jí-ce/

7
8 kle-ka-jí-ce před ním po-smí-va-li se mu řkou-ce, zdrav buď krá-li ži-dov-ský/

9
8 po-lič-ko-va-li sva-tou je-ho tvář smě-le v_níž žá-da-jí pa-tři-ti an-dě-lé/

10
8 třti-nou bi-li hla-vu bo-les-ti pl-nou/ krev vy-lé-va-jíc sva-tou.

12
8 Až i svůd-cím ho ne-šle-chet-ný na-zý-va-jíc/ po-nou-ka-li Pi-lá-ta nez-bed-ně vo-la-jíc,

14
8 u-kři-žůj u-kři-žůj ho/ svůd-ce hroz-né-ho/ neb se Sy-nem bo-žím pra-vil bý-ti/

17
8 a chtěl náš chrám zru-ši-ti/ da-ně cí-sa-ři ne-dal dá-va-ti. Te-dy řekl jim Pi-lát/

20
8 Krá-le va-še-ho u-kři-žu-ji. A-le o-ni zvo-la-li/ Krá-le ne-má-me jed-né cí-sa-ře.

23
8 Takž jest od Pi - lá - ta od - sou - zen/ a kříž pře - těž - ký na ně - ho jest vlo - žen/

25
8 s_nímž be - ra se na po - pra - viš - né mís - to při - ve - den/

26
8 tu při - bit k_kří - ži u - krut - ně v_bo - les - tech vzhů - ru vyzd - vi - žen.

27
8 Je - hož - to svůd - cí ne - šle - chet - ným na - zý - va - jíc/

28
8 hla - va - mi svý - mi kej - va - li zlost - ně ří - ka - jí - ce:

29
8 Chrá - mu ru - ši - te - li a rych - lý sta - vi - te - li/ sstup_s_kří - že a po - mo - ziž so - bě sám/

31
8 a - by - chom vě - ři - li že jsi Syn bo - ží po - slou - žíš k_to - mu nám.

32
8 Tak v_pře - těž - kých mu - kách náš mi - lý Pán/

33
8 ne - vin - ný Be - rá - nek bo - ží Syn v_pos - měch a v_rou - há - ní vy - dán

Pilát všed s Ježíšem do rathausu

1 Pilát všed s Ježíšem do rathausu, hned
jej zbičoval.

a žoldněři svlékše Ježíše/

ihned ho oblékli v zlatohlav/

a vstavili na hlavu jeho/

korunu zpletše z trní bodlavého/

a na tvář jeho plijíce/

klekajíce před ním posmívali se mu
řkouce,

zdrav buď králi židovský/

poličkovali svatou jeho tvář směle v níž
žádají patřiti andělé/

třtinou bili hlavu bolesti plnou/

krev vylévajíc svatou.

Až i svůdcím nešlechtný nazývajíc/

ponoukali Piláta nezbedně volajíc,

ukřižuj ukřižuj ho/

svůdce hrozného/

neb se Synem božím pravil býti/

a chtěl náš chrám zrušiti/

daně císaři nedal dávati.

2 Tedy řekl jim Pilát/

Krále vašeho ukřižuji.

Ale oni zvolali/

Krále nemáme jedné císaře.

Takž jest od Piláta odsouzen/

a kříž přetěžký na něho jest vložen/

s nímž bera se na popravištné místo
přiveden/

tu přibit k kříži ukrutně v bolestech
vzhůru vyzdvižen.

Jehožto svůdcí nešlechtným nazývajíc/

hlavami svými kejvali zlostně říkajíce:

Chrámu rušiteli a rychlý staviteli/

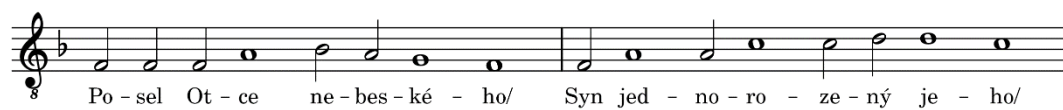
sstup s kříže a pomozíš sobě sám/

abychom věřili že jsi Syn boží posloužíš
k tomu nám.

Tak v přetěžkých mukách náš milý Pán/

nevinný Beránek boží Syn v posměch a
v rouhání vydán.

Posel Otce nebeského, Syn jednorozený

Posel Otce nebeského, Syn jednorozený

1 Posel Otce nebeského/
Syn jednorozený jeho/
v němž sebe nám Otec zjevil/
jehož již v nebi zvelebil.

2 Od nemnohých právě poznán/
od některých lstivě vyznán/
že by byl pravdy učitel/
cesty boží zvěstovatel.

3 Nešetřící nižádného/
ani v světě zvýšeného/
osoby nepřijímaje/
věrnost Bohu v tom chovaje.

4 Takt' pokrytí bezbožníci/
zde svých věcí hledající/
rozstírají lstivě síti/
chtíc tak upřímé zloviti.

5 Farizejští uředníci/
a tyranův pochlebníci/
lákali tak Krista Pána/
od něhož odpověď dána.

6 Kterouž byli zahanbeni/
sami v své lsti popadeni/
s podivením pryč odešli/
na něm nic svého nenašli.

7 Nebo Pán jich svobodnosti/
ni zřízené poddanosti/
nikdy v ničemž nezmenšoval/
spravedlnosti vyučoval.

8 Aby každý svou povinnost/
k Bohu k bližním spravedlivost/
sobě rovným nad to vyšším/
navracoval také nižším.

9 K Bohu to což on chce míti/
jakž ráčil sam oznámiti/
byť byl nade vše milován/
všemi mocmi zvelebován.

10 Podlé Boha hned bližnímu/
zvlášť od Boha poctěnému/
duchovní neb světskou mocí/
byť byl jiným ku pomoci.

11 Ne podlé svého smýšlení/
ale Páně vyměření/
Bohu nic neubližuje/
ale jemu přisluhuje.

12 Všemť velí Pán v mezích státi/
což božího Bohu dáti/
což pak císaři příleží/
to též ať se nezadrží.

13 Vnitřní zevnitřní poctivost/
všecky daně i poslušnost/
pokudž proti Bohu není/
toť sme vrchnostem povinni.

14 Jan křtitel dopouštěl bráti/
a Pán Kristus kázal dáti/
však což jest spravedlivého/
a poddaným povinného.

15 Takt' bude ctěn dobrodínce/
od Boha daný ochránce/
jinak dobrého svědomí/
zachovati možné není.

16 K tomuť jest příkladův mnoho/
že sou svatí pilně toho/
na světě byvše šetřili/
příklad toho zůstavili.

17 Mardocheus i Daniel/
Azariáš, a Mizael/
jak vrchnostem věrní byli/
však proto Bohu sloužili.

18 K tomu pevný základ máme/
kdož tak věrně posloucháme/
Bohem zřízené vrchnosti/
ctíc ji podle povinnosti.

19 Neb sám Kristus též clo dával/
a Pilátovi vyznával/
že byla shůry moc dána/
od Boha všech věcí Pána.

20 Ó, Králi Králův nejvyšší/
jenž vládneš v nebeské říši/
vše jakž ráčíš proměňuje/
zde království přenášej.

21 Tys sám hoden cti nejvyšší/
máš jméno nejdůstojnější/
dejž ať my tě hodně ctíme/
tobě vždy věrně sloužíme.

22 Pro tě bližní milující/
i zřízené vrchnost ctíce/
podlé vyměření tvého/
bez uchýlení škodného.

23 Až ty nás cele vytrhneš/
a z poroby zdejší vejmeš/
dejž odsud šťastně vyjíti/
a v nebeskou slávu vjíti.

Amen.

Posilněte se v Kristu všickni

8 Po - silň - tež se v_Kris-tu všick - ni věr - ní/
A - bys - te pře - dra - hé ú - část - nos - ti/

2
8 jenž ste du - cha Pá - ně zvlášť - ním svět - lem os - ví - ce - ní:
do šed - še skr - ze ví - ru v_Kris - ta Bo - ží mi - los - ti:

3
8 Tak ji so - bě za - lí - bi - li/ nad vše-ho svě-ta slá - vu za-mi-lo-va - li/

5
8 bys - te je - jí ú - část - ní - ci/ i slu - žeb - ní - ci/

7
8 by - li Kris - ta Pá - na bliž - ší u - čed - ní - ci.

Posilňtež se v Kristu všickni

1 Posilňtež se v Kristu všickni věrní/

jenž ste ducha Páně zvláštním světlem
osvícení:

Abyste předrahé účastnosti/

do šedše skrze víru v Krista boží milosti:

Tak ji sobě zalíbili/

nad všeho světa slávu zamilovali/

byste její účastníci/

i služebníci/

byli Krista Pána bližší učedníci.

2 I tomu se od Pána naučivše/

hřivnu, zvláštní horlivosti od něho
přijavše:

Abyste Mistra následovali/

pro tu nejdražší službu se všeho
zdržovali:

Což by vás rozpakovalo/

v věci tyto vezdejší pohřížovalo/

chtíce Pánu býti volní/

vždycky svobodní/

ke všemu bez roztržitosti způsobní.

3 Umějtež toho draze vážiti/

čím jest vás mimo jiné Bůh ráčil obdařiti:

Lítost nad těmi v srdci majíce/

kteříž nesnadností v službách Páně mají
více:

I rozličných zaměstnání/

z vejborných prací často vyvozování/

nebo mnohá pečování/

i zarmoucení/

předpověděl jim apoštol v svém napsání.

4 Avšak vám tím nesluší pejchati/

ale v práce svaté hojněji se vydávati:

Aby místo těch těla zámutků/

byl pln každý z vás jako strom zkvetlý
ctnostných skutků:

Znaje že to ne v své moci/

má, aby mohl žádosti těla přemoci/

mysli čisté ostříhati/

vždy se kochati/

v Bohu, a tělem i duchem svatý býti.

5 Věda že i v tom máš nepřáteli/
kteříž lstivě jedovaté proti tobě střely:
Na svá lučiště vždy nakládají/
v stínu se kryjíce, tě raniti usilují:
Ale všecky odpornosti/
nebudou tě moci od toho odvesti/
cožť jest tobě shůry dáno/
když cožť slíbeno/
předlože sobě, spolehneš v Páně jméno.

6 Ten kterýž dal moc k rytěrování/
i nad jiné k nebeských věcí zachutnávání:
Požehnát' věrně pracujícím/
přidávaje hřiven, prvé hojně majícím:
Rozpomeň se na své předky/
blahoslavenější mimo jiné všecky/
kteříž všecko opustili/
Kristu sloužili/
pro něj se v světě dobrovolně soužili.

7 I rukama svýma pracujíce/
od užívání práva svého se zdržujíce:
Usilujíc býti blaženější/
aby potom přijali korunu důstojnější:
Téhož i jiným žádali/
kterýmž jest Bůh dal aby toho chápali/
svázaní zde nehledati/
Pánu sloužiti/
kterýž jich v tom stavu ráčil povolati.

8 Ti kteříž mají syny šlechetné/
slavné jméno, neb i na světě dědictví
hojné:
Nejsout' svobodných nic blaženější/
jimž slíben díl i místo na zdech Páně
slavnější:
synové i služebníci/
otcové matky a mnozí pomocníci/
sámť to Kristus utvrzuje/
když zaslibuje/
stokrát víc dáti než se pro něj stracuje.

9 Protož majíce tyto jistoty/
snažtež se ostříhati ducha těla čistoty:
Ať se obé ničímž nezpržňuje/
ale Bohu k službě jeho snažně obětuje:
Neboť jedno bez druhého/
čistota těla bez ducha horlivého/
Pánu Kristu se nelíbí/
jenž srdce vidí/
jak kdo své žádosti duchem jeho řídí.

10 Což se bez práce věrné neděje/
neb kdož koli se pro království boží
zdržuje:
Mát' tělo duchu v dobrém odporné/
svět i vnukání d'ábelská tot' jest spolu
svorné:

Nad tím nad vším vítěziti/
bez poskvrny smrtelné se vždy blížit/
k tomu cíli radostnému/
věku slavnému/
tomu jest možné kdož ten dar má samému.

11 Ó, Kriste jenžs od Otce moc přijal/
aby věrné oudy církve jakž ráčíš daroval:
Nebud' utrácena tvá Pravice/
ozdobůjž syny, chotě své, dary svými více:
Zmocňuj sílou ducha svého/
ať sme i v tom boji srdce udatného/
zde vždy věrně pracujeme/
a vítězíme/
potom se s tebou v nebesích veselíme.

Amen.

Potěšen bud' Jeruzaléme

8 Po-tě-šen bud' Je-ru-za-lé-me, a roz - ve-sel - te-ž se byd-li - te-lé je - ho/

3
8 kte-říž ža - los - ti - li ste nad ov - ce - mi ztra-ce - ný mi z ně-ho/

4
8 na-pl-ně-ni bud'-te ve-se - lím/ zprah-lá srd-ce roz - vla - že-ním/

6
8 nebť roz - kvet-nou vys - chlé vá - že - nos - ti/

7
8 srd - ce po-cí-tí no - vé Pá - ně lí-bos - ti/ neb, ej, Pán Si - on u-zdra-vu - je/

10
8 a ja - ko or-li - čí mla-dost je-ho ob-no - vu - je. Z to-ho ra-do-va-lo se srd-ce mé/

12
8 že ku po-tě-še-ní do do-mu Pá-ně půj-de-me. Slá-va Ot-ci i Sy-nu i Du-chus-va-té-mu:

14
8 ja - kož by - la na po-čát-ku i ny - ní i vždy-ky/ i na vě-ky vě-kův a - men.

Potěšen bud' Jeruzaléme

1 Potěšen bud' Jeruzaléme, a rozveseltež se bydlitelé jeho/
kteříž žalostili ste nad ovce ztracenými z něho/
naplnění bud'te veselím/
zprahlá Srdce rozvlažením/
nebt' rozkvetnou vyschlé váženosti/
srdce poctí nové Páně líbosti/
neb, ej, Pán Sion uzdravuje/
a jako orličí mladost jeho obnovuje.

2 Z toho radovalo se srdce mé/
že ku potěšení do domu Páně půjdeme.

3 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému:
jakož byla na počátku i nyní i vždycky/
i na věky věkův amen.

Práci denní vykonavše

8

Prá - ci den - ní vy - ko - nav - še/ a k_no - ci se při - blí - živ - še/

3

8

o - brať - mež své zře - ní vzhů - ru/ k_ne - bes - ké - ho Krá - le trů - nu.

Detailed description: The image shows a musical score for a song. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first two measures of the melody, with lyrics 'Prá - ci den - ní vy - ko - nav - še/ a k_no - ci se při - blí - živ - še/'. The second staff contains the next two measures, with lyrics 'o - brať - mež své zře - ní vzhů - ru/ k_ne - bes - ké - ho Krá - le trů - nu.'. The melody is simple, using mostly quarter and eighth notes. The lyrics are in Czech and appear to be a religious or hymn-like text.

Práci denní vykonavše

1 Práci denní vykonavše/
a k noci se přebliživše/
obrat'mez své zření vzhůru/
k nebeského Krále trůnu.

2 Vděčně jemu děkujíce/
že jeho svatá Pravice/
duše i těla našeho/
chránila mocně od zlého.

3 Síly v pracech přidávala/
boje vésti pomáhala/
přivedla v dobrém svědomí/
až dne toho dokončení.

4 Prosmež již jeho milosti/
znajíce své hubenosti/
nedostatkův doplnění/
i vin zběhlých odpuštění.

5 A majíce nepřátel mnoho/
ó, žádejmež Pána toho/
jenž své chová v bezpečnosti/
ať nás chrání svou mocností.

6 Zažena noční přeludy/
nepouštěje v hříchy, v bludy/
dá svatě odpočinout/
v jitře s potěšením vstáti.

Amen.

Probudiž se, ó, Jeruzaléme

8 Pro - bu - diž se, ó, Je - ru - za - lé - me/ ne - baj na - ro - ze - ný Král tvůj v Bet - lé - mě/

4
8 pra - vý Me - si - áš/ Syn bo - ží Pán náš/ skr - ze jas - nou hvěz - du pře - div - ně jest zje - ven/

7
8 da - le - kým ná - ro - dům vzná - most u - ve - den.

8
8 Ej, již se po - ha - nům za - stkvě - lo svět - lo své/ krá - lo - vé cho - dí - ce v bles - ku svém/

10
8 o - bě - tu - jí da - ry své. Slá - va věč - ná Pá - nu na svě - tě zje - ve - né - mu/

12
8 i Ot - ci je - ho s Du - chem sva - tým Hos - po - di - nu je - di - né - mu.

Probudiž se, ó, Jeruzaléme

1 Probudiž se, ó, Jeruzaléme/

neb aj narozený Král tvůj v Betlémě/

pravý Mesiáš/

Syn boží Pán náš/

skrze jasnou hvězdu předivně jest zjeven/

dalekým národům v známost uveden.

2 Ej, jižť se pohanům zatkvělo světlo své/

králové chodíce v blesku svém/

obětují dary své.

3 Sláva věčná Pánu na světě zjevenému/

i Otci jeho s Duchem svatým Hospodinu jedinému.

Probud'tež se spravedliví, bydlitelé Siona

žalm na jednu notu

1 Probud'tež se spravedliví, bydlitelé Siona/
nebt' se blíží pomoc předivná od Hospodina.
Ej, mocný rek vyvýšený nad nebesa, beře se k nám:
pro něhož Sion lidem svatým bude nazván.
Jemuž se těšíme spolu řkouc,
ty jsi nám od Boha daný Pán.

Prorocký slyšme žádosti plný tento hlas

Prorocký slyšme žádosti plný tento hlas.

Ó, nebesa vydejte zaslíbenou rosu a oblakové ukažte,
jako přival, spravedlivého, otevřiž se země,
zastkvěj se spravedlnost, zplozený náš Spa-

The musical score is written on five staves, each beginning with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across measures. The score includes a repeat sign at the beginning of the first line and a final double bar line at the end of the fifth line.

8 si - tel. Ne - be - sa vy - pra - vu - jí slá - vu Bo - ží/
3 a dí - la ru - kou je - ho zvěs - tu - je ob - lo - ha ne - bes - ká.
4 Slá - va bu - diž Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/
5 ja - kož by - la na po - čát - ku bu - diž ny - ní i vždyc - ky/
6 až na vě - ky vě - kův a - men.

Prorocký slyšme žádosti plný tento hlas

1 Prorocký slyšme žádosti plný tento hlas.

Ó, nebesa vydejte zaslíbenou rosu a oblakové ukažte,
jako přival, spravedlivého, otevřiž se země,
zastkvěj se spravedlnost, zplozený náš Spasitel.

2 Nebesa vypravují slávu boží/

a díla rukou jeho zvěstuje obloha nebeská.

3 Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku budiž nyní i vždycky/

až na věky věkův amen.

Přeblahoslavený člověk

žalm na jednu notu

1 Přeblahoslavený Člověk/
jehož by byl takový věk/
jakýž jest na tom ukázán/
kterýž nebyl hříchem svázán.

2 Aniž kdy měl nedostatku/
protož velikého skutku/
před Bohem dokonalostí/
stkvěl se pravdou pobožností.

3 V rady lstivé bezbožníkův/
marných světa milovníkův/
následováním nevcházel/
všech příčin k zlému ucházel.

4 A znaje hříšníkův cestu/
žeť jde k přehroznému místu/
líbě na ní nepostával/
cele v pravdě vždy zůstával.

5 Lakomství ho neposedlo/
v snátek ruhačův neuvedlo/
pravdou budův nepřikrýval/
falše lidem neposkytal.

6 Sám jediný zákon boží/
nejvzácnější jeho zboží/
po všecken věk jeho duše/
měla divné v něm rozkoše.

7 Ó, skutečné vždy plnění/
v něm zavřených příkázání/
dnem i nocí přemýšloval/
ani zdraví nešanoval.

8 Hodněť jest ušlechtilému/
a při vodách štípenému/
stromu, v štěstí připodobněn/
jenž rozkošnou vlhou zmocněn.

9 Aby sličnou zeleností/
nesa i ovoce dosti/
kdož by jej pilně spatřoval/
toho srdce zveseloval.

10 Lámelit' pak ratolesti/
nepřítel té spanilosti/
však jeho lístí nespadne/
zimou, horkem neupadne.

11 Budeť jinak s bezbožníky/
i s jich všem pochlebníky/
jichž jest život zlořečený/
a od Boha zavržený.

12 Nebudouť rozvlažování/
k vyprahnutí jsou necháni/
byť jako prach rozdmýcháni/
větrem byli rozmetáni.

13 Anižť na soudu ostojí/
ti jenž se Boha nebojí/
zčernajíť jim jejich tváře/
když od Krista vzejde záře.

14 I hříšníciť odehnáni/
z svatých spolku vymetáni/
budou kteříž bez pokání/
živi byli do skonání.

15 Neb ten jenž všecko spatruje/
spravedlivé opatruje/
libujeť jich pracování/
i dává jim požehnání.

16 Ale cesta bezbožníkův/
pravdy Páně odporníkův/

má cíl hrozné zahabení/
za nímž věčné zatracení.

17 A protož blahoslavení/
ti jenž sou v Krista štípeni/
jsouce živé ratolesti/
mohouť v něm ovoce nésti.

18 Majíc hojné rozvlažení/
vnitřní, zevnitřní soužení/
jimť nemůže uškoditi/
ni jich z kmene vylomiti.

19 Rozkošněť se zelenají/
ctnostmi krásně prokvítají/
vůně libá jich ovoce/
vzcházíť až před jejich Tvoce.

20 Kriste jenžs strom spravedlnosti/
dejž ať sme tvé ratolesti/
pomoz ať se zelenáme/
v svatých ctnostech prospíváme.

21 Bychom s tebou přeneseni/
v lepší život uvedeni/
byli, kdež s Otcem přebýváš/
v radosti nás očekáváš.

Přílišná ouzkosti srdce ctného

8 Pří - liš - ná ou - zkos - ti srd - ce ctné - ho/ věr - nés již nav - ští - vi - la/

3
8 trá - piš vel - mi kaž - dé - ho/ a všu - dys sev - ře - la/

5
8 a - by cho - dil jsa smu - ten/ ja - ko je - len/

7
8 kte - rýž cho - dem krot - ký, a řvá - ním truch - li - vý/

8
8 smu - tek svůj pro - ka - zu - je/ z_žíz - ně dlou - hé jej ma - je/

10
8 vo - dou o - čerst - vé bý - ti zá - da - je.

Detailed description: The image shows a musical score for a song. It consists of six staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 8/8. The lyrics are in Czech. The first staff starts with a measure rest of 8. The second staff starts with a measure rest of 8 and a rehearsal mark of 3. The third staff starts with a measure rest of 8 and a rehearsal mark of 5. The fourth staff starts with a measure rest of 8 and a rehearsal mark of 7. The fifth staff starts with a measure rest of 8 and a rehearsal mark of 8. The sixth staff starts with a measure rest of 8 and a rehearsal mark of 10. The lyrics are: Pří - liš - ná ou - zkos - ti srd - ce ctné - ho/ věr - nés již nav - ští - vi - la/ trá - piš vel - mi kaž - dé - ho/ a všu - dys sev - ře - la/ a - by cho - dil jsa smu - ten/ ja - ko je - len/ kte - rýž cho - dem krot - ký, a řvá - ním truch - li - vý/ smu - tek svůj pro - ka - zu - je/ z_žíz - ně dlou - hé jej ma - je/ vo - dou o - čerst - vé bý - ti zá - da - je.

Přílišná ouzkosti srdce ctného

1 Přílišná ouzkosti srdce ctného/

věrnés již navštívila/
trápíš velmi každého/
a všudys sevřela/
aby chodil jsa smuten/
jako jelen/
kterýž chodem krotký, a řváním
truchlivý/
smutek svůj prokazuje/
z žízně dlouhé jej maje/
vodou očerstvé býti žádaje.

2 Takt' podobně žízeň ducha mdlého/

bídnosti rozmnožuje/
lkání nevymluvného/
vždycky přidávaje/
kdožť na Pána vzpomíná/
jeho hledá/
srdcemť se kormoutí/
a přetěžce troudí/
často truchlí vzdychaje/
slzy za pokrm maje/
a jím potěšen býti žádaje.

3 Nicť mu světa utěšení žádná/

prospívati nemohou/
dráždít' víc, neb sou marná/
majíc tu povahu/
byť rychle pominuly/
neb tvé střely/
jakž jen přicházejí/
srdce pronikují/
těžkou bolest vzbuzují/
hořkostí naplňují/
a vší radosti časné zbavují.

4 Ze všech stran se na nás obořila/

zůřivost hněvu tvého/
vlnami přikvačila/
moře bouřlivého/
strhli se přívalové/
a vichrové/
bárkat' na vše strany/
nemaje obrany/
sem tam se nachyluje/
v hrozných vodách tápaje/
dnem i nocí neodpočívaje.

5 Nad to více trápení přibývá/
když nám nepřítel říká/
aj, kleslat' vaše sláva/
nenít' spomocníka/
nebt' Bůh váš nedbá na vás/
opustil vás/
všehoť vždy ujímá/
obětmi pohrdá/
cele tvář svou odvrátil/
kdož tak milost potratil/
nečekej byt' se k němu navrátil.

6 Jsout' ta slova protivníka lstivého/
ostrý meč srdci mému/
aniž tak ukrutného/
co můž býti mdlému/
jsemť jako zvěř honěná/
postřelená/
čímž se jest hojiti/
kam se obrátiti/
lékův se nedostává/
rána život umdlévá/
ukrutná bolest víc se rozmáhá.

7 Ach, prvnější potěšená chvíle/
jaks se velmi změnila/
kdyžto byv v ducha síle/
an mysl nežíznila/
do chrámu sem chodíval/
služby míval/
tu potřebná pomoc/
přišlali kdy nemoc/
čehož duše lačněla/
toho v hojnosti měla/
s mnohou chtivostí v tom se těšila.

8 Aj, jak brzo naše utěšení/
v žalost se proměnilo/
truchlivé naříkání/
srdce naplnilo/
musít' to býti v světě/
jako v létě/
jednak slunce svítí/
jednak hromobití/
tak se nám nyní děje/
hrozná vichřice věje/
jasný den temná noc zastěňuje.

9 Tím ty Pane podle spravedlnosti/
nás hodně pokutuješ/
když rozličné ouzkosti/
na nás uvozuješ/
náše mnohé hříšnosti/
nepravosti/
jsouť příčina toho/
sevření hrozného/
vinit' se v tom dáváme/
z pokut nevynímáme/
hodnit' se i větších býti známe.

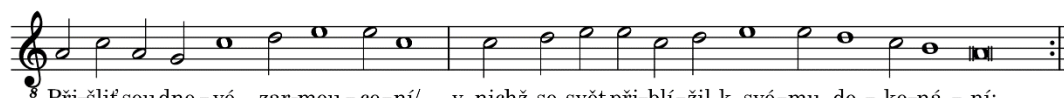
10 Hodně tvář svou před námi schováváš/
jako by nás opustil/
odpůrci v ruce dáváš/
aby truchlé rmoutil/
však já tě neostanu/
ni přestanu/
od svého volání/
za tvé spomožení/
předcet' vždy v tebe doufám,
dobrotivého tě znám/
budiž prosím milostiv mým vinám.

11 Velikét' jest tvé milosrdenství/
nad skutky tvé Pravice/
tyranské protivenství/
našeho odpůrce/
když ty kážeš pomine/
žalost mine/
hněv tvůj se změňuje/
neb ač obtěžuje/
z večera pláč ustání/
však radost potěšení/
navracuje se zase v svitání.

12 Tím se potěš má duše truchlivá/
nech naříkání svého/
nebud' zámutku chtiva/
nermut' srdce mdlého/
spust' se na svého Pána/
uzříš sama/
mnohá potěšení/
z jeho navracení/
slibujet' se zjeviti/
z toho vysvoboditi/
toť i protivník tvůj má poznati.

13 Račiž tedy milosrdný Pane/
nás rychle pozdvihnouti/
ať náš duch když povstane/
můž tělem vládnouti/
ustav srdce v tvé bázni/
touto kázní/
bycht' šel po cestách tvých/
varuje se od zlých/
přítomného tě znaje/
život milosti maje/
v jisté naději slávy čekaje.

Přišlit' sou dnové zarmoucení

Při-šlit' soudno - vé zar-mou - ce-ní/ v_nichž se svět při-blí-žil k_své-mu do - ko-ná - ní:
Kte-rýž ja - ko krás - ná vi - ni-ce/ dá - val Pá-nu své-mu pře - chut - né o - vo - ce:

A - le po vi - no - brá - ní/ má du - še přiš - la na ni/

hroz-nu žá - da - je do - zra - lé - ho/ a - však říd - ko se ny - ní do - ptá - ti ho.

Přišlit' sou dnové zarmoucení

1 Přišlit' sou dnové zarmoucení/

v nichž se svět přiblížil k svému
dokonání:

Kterýž jako krásná vinice/

dával Pánu svému přechutné ovoce:

Ale po vinobrání/

má duše přišla na ni/

hroznu žádaje dozrálého/

avšak řídko se nyní doptáti ho.

2 Což jest bylo vína dobrého/

shromažďujet' se již všecko v sudy jeho:

Přestřižen život spravedlivých/

pomíjít' spolu památka dobrotivých:

Chejlít' se všudy k zlému/

nespomůžt' pobožnému/

spravedlnost jeho s nevinností/

nenít' soudu zdravého ni milosti.

3 Mocná dříví, krásní cedrové/

jenž byli podlé vod štípení stromové:

Skloňujít' se větry silnými/

ustupujíc v stranu cestami mylnými:

Podjala srdce žádost/

odjala mysli přímou/

z toho nevinných bědování/

nenít' ani bližního šanování.

4 Pakli se kde ještě vyskytné/

jako mezi trním kvítek povykvetne:

Ten jenž Boha svého bázeň má/

a což na něm, nepravosti místa nedá:

Hned bude v nelibosti/

těm u nichž byl v milosti/

jako z plotu trn bude bůsti/

tudížt' bude osočen před vrchností.

5 Protož každý srdce přímého/

převrácenost jenž si poznal světa zlého:

Jak již v tyto poslední časy/

velmi silně v lidech d'ábel lásku hasí:

Šetř se hluku světského/

v němž přítele věrného/

velmi jest nesnadno najíti/

jehož by v potřebě své mohl užiti.

6 Ano, přátelé přirození/

Otec Synu, a Syn Otci sou nevěrní:

Vydát' bližní na smrt, bližního/

oslepen sa zlostí trápí nevinného:

Aj, komuž jest věřiti/

v tom naději složiti/

marněť jest v člověku doufání/

nebt' není dostatečný k spomáhání.

7 Nenít' tedy v světě lepšího/
než Hospodina ochránci míti svého:
A jemu se oddada cele/
spolehnouti na tu pevnou skálu směle:
Ont' v sebe doufající/
a při sobě stojící/
po své ouzské cestě povede/
a za ně přizačatou sám vyvede.

8 A z toho my jenž Bohu svému/
jsouc oddáni, zůstáváme v jeho slovu:
Věříc se býti boží símě/
rcemež všickni ukrutná nepřítelkyně:
Nechtějž se veseliti/
a z našich bíd těšiti/
nebt' my doufáme v Pána svého/
žet' nám brzo spomůže Rámě jeho.

9 Nynít' neseme jeho kázeň/
při něm však stojíme, majíc jeho bázeň:
Jemuť sme samému zhřešili/
proti tobě sme ničímž neprovinili:
Protož jeho trestání/
otcovského kázání/
nestrojíme se pobíhati/
ale vždy se k svým vinám přiznávati.

10 Když pak jeho kázeň pomine/
tuť také i zarmoucení naše mine:
Nebo ten jenž nás nyní trestce/
bychom se vždy tak rmoutili tomu
nechce:
Budemeť potěšení/
z zámutek vypoštění/
a ty budeš hleděti na to/
zahanbena jsuc styděti se za to.

11 Nebť víme že přijde tudíž čas/
v němžto Bůh ze všech úzkostí vytrhne
nás:
Tebet' pak za tvé nepravosti/
čekají pekelné přehrozné propasti:
Počnet' se zde trápení/
neb boží navštívení/
k tobě se blíží den ode dne/
toť tvé dvoje setření velmi bídne.

12 Ó, pospěšiž náš Pane k tomu/
ať nepřátelé nevezmou tvého domu:
Nebť již vůkol zdi podvracejí/
příbytky tvé sobě pyšně osobují:
Dejž retuňk lidu svému/
ať dědictví jinému/
nepřijde v loupež, roztrhání/
kteréž tobě Otec dal k zachování.

13 Ó, ukažiž svou moc královskou/
podmaň pod se všelikou moc nepřátelskou:
Ať se užasnou protivníci/
lidu zemdleného lítí záhubníci:
Myť se tomu těšíme/
neb jakou máš moc víme/
ó, dejž nám jí nyní užiti/
a potom věčně s tebou v nebi býti.

Amen.

Rosu dejte nebesa

8 Ro - su dej - te ne - be - sa shů - ry/ a ob - la - ko - vé/

4
8 zvěs - tůj - te vej - vo - du spra - ve - dli - vé - ho. O - tev - řiž se ze - mě/

6
8 a zkvět - neť Spa - si - tel, ja - ko rů - že von - ná v Je - ri - cho. Pro - rok I - za - j - áš/

8
8 vy - pra - vu - je zna - me - ní pří - ští je - ho/

9
8 a Je - re - mi - áš, scho - vá - ním ar - chy brz - ké u - cá - zal spl - ně - ní to - ho.

10
8 Slá - va bu - diž Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu/

11
8 ja - kož by - la na po - čát - ku bu - diž ny - ní i vždy - ky/

12
8 až na vě - ky vě - kův a - men.

Rosu dejte nebesa

1 Rosu dejte nebesa shůry/

a oblakové/

zvěstujte vejvodu spravedlivého.

Otevřiž se země/

a zkvětnet' Spasitel, jako růže vonná v Jericho.

2 Prorok Izajáš/

vypravuje znamení příští jeho/

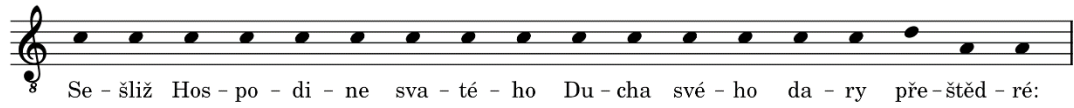
a Jeremiáš, schováním archy brzké ukázal splnění toho.

3 Sláva budiž Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku budiž nyní i vždycky/

až na věky věkův amen.

Sešliž Hospodine svatého Ducha

Sešliž Hospodine svatého Ducha

1 Sešliž Hospodine svatého Ducha svého dary přestědré:

Ať nám v známost uvedí věci předobré.

2 Rozvlažiž rosou předivnou srdce hříchem umrtvené:

A budet' vidíno že jest samým tebou obživené.

3 Uvediž řeky rozkošné na Ducha úzkostmi zemdléného:

A vydát' hojnost rozličného ovoce nového.

4 Zahřejž vnitřnosti ustydlé libým horkem slunce nebeského:

A seznát' se moc divná v skutcích života ctnostného.

5 Osvětiž přejasným světlem/ a zapud' z Siona temnosti:

A budouť stromové při vodách k tvé slávě kvísti.

6 Ó, jak jest dobrý a přechutný Duch tvůj Hospodine:

Nebs jím všecko stvořil i napravuješ předivně.

7 Sláva budiž jedinému Bohu Otci i jeho Synu:

I také milému utěšiteli Duchu svatému.

8 Jakož byla od počátku nyní i vždycky:

Budiž vzdávána od věrných věky po všechny.

Amen.

Sláva na výsostech Hospodinů

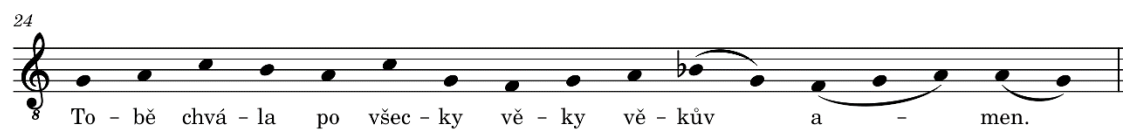
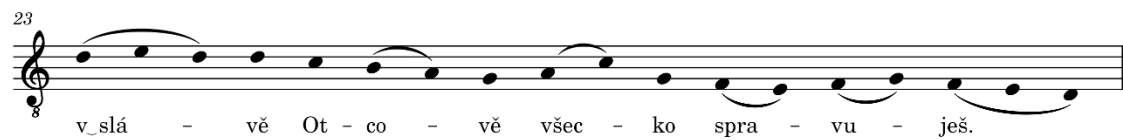
Sláva na výsostech Hospodinů.

A na zemi pokoj lidem dobrá vůle z narození Spasitele.

Tebet' chvalíme, samého nabožně dobrořečíme.

Tobět' se modlíme a jméno tvé

The musical score is written in a single system with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It consists of eight staves of music, each with a corresponding line of Czech lyrics underneath. The lyrics are: sva - té ve - le - bí-me. Vzdá - vá - me dě - ko - vá - ní, a chvá - lu/ pro tvou pří-liš ve - li - kou slá - vu. Ne-bes-ký Krá - li věč-ný Hos - po - di - ne. Nej-moc-něj - ší Bo - že Ot - če. Sy-nu Bo-ží jed-no-ro-ze - ný/ Je - zu - kris - te/ věr - ných tě - ši - te - li/ sva - tý Du - še. Pa - ne, čis-tý Be-rán - ku věč-né-ho Ot-ce Sy-nu/ kte-rýž sní-máš svě - ta kaž-dou vi-nu/ bu-dižs ná-mi v kaž-dou po-ku-še-ní ho-di - nu. Jenž sní-máš hří-chy svě - ta sám/ u - sly - šiž mod - lit - bu ná - ši, a po - mo - ziž nám. Jenž slav-ně se-díš na pra-vi - ci Ot - ce/ nad ná - mi mi-los-ti-vě smi - lůž se. Ne - bo ne - vin - ný a sva - tý jsi ty sám: Ty nás všech vlast - ní Pán.

Sláva na výsostech Hospodinů

1 Sláva na výsostech Hospodinů.

A na zemi pokoj lidem dobrá vůle
z narození Spasitele.

Tebet' chvalíme, samého nabožně
dobrořečíme.

Tobět' se modlíme a jméno tvé svaté
velebíme.

2 Vzdáváme děkování, a chválu/
pro tvou příliš velikou slávu.

3 Nebeský Králi věčný Hospodine.

4 Nejmocnější Bože Otče.

5 Synu boží jednorozený/
Jezukriste/
věrných těšiteli/
svatý Duše.

6 Pane, čistý Beránku věčného Otce
Synu/

kterýž snímáš světa každou vinu/
budiž s námi v každou pokušení hodinu.

7 Jenž snímáš hříchy světa sám/
uslyšiž modlitbu naši, a pomозиž nám.

8 Jenž slavně sedíš na pravici Otce/
nad námi milostivě smilůj se.

9 Nebo nevinný a svatý jsi ty sám:
Ty nás všech vlastní Pán.
Tys vždycky přenejvyšší/
Pane Ježíši:

I s svatým Duchem věčně kraluješ/
v slávě Otcově všechno spravuješ.

10 Tobě chvála po všechny věky věkův
amen.

Slavně ctěna buď svatá důstojná Trojice

8 Slav - ně ctě - na buď sva - tá důs - toj - ná Tro - ji - ce/

2
8 a div - ná jed - no - ta ne - roz - díl - ná pra - vé - ho Bo - ha.

3
8 Je - hož chval - me s_po - klo - nou, srd - ce ná - še báz - ně je - ho i mi - los - ti pl - ná/
A rce - mež, věč - né - ho Ot - ce, pře - div - né - ho Sy - na sva - té - ho Du - cha v_by - tu/

4
8 sa - mé - mu o - chot - ně o - bě - tu - jí - ce:
je - di - né - ho Hos - po - di - na, sla - ví - ce.

5
8 To - bě moc - ný, moud - rý, dob - rý, trůj i je - di - ný/ buď na vě - ky chvá - la.

Slavně ctěna buď svatá důstojná Trojice

1 Slavně ctěna buď svatá důstojná Trojice/
a divná jednota nerozdílná pravého Boha.

2 Jehož chvalme s poklonou, srdce naše bázně jeho i milosti plná/
samému ochotně obětující:

A rcemež, věčného Otce, předivného Syna svatého Ducha v bytu/
jediného Hospodina, slavíce.

3 Tobě mocný, moudrý, dobrý, trůj i jediný/
buď na věky chvála.

Slovo Syn boží jediný

1 Slo - vo Syn bo - ží je - di - ný/

2 bez po - čát - ku pře - div - ně svůj byt v Ot - ci věč - ný ma - je/

4 mo - cí svou vše v by - tu cho - va - je/ u - ká - zal se ne - vi - di - tel - ný:

6 A roz - pro - stří - nať jest slá - va je - ho/

7 ja - kož - to důs - toj - nost ve - leb - ná jed - no - ro - ze - né - ho.

8 Nebť jest pl - ný mi - los - ti a prav - dy Pán/

9 na o - krš - lek svě - ta an - dě - lum i li - dem ku poc - tě vy - dán.

10 Slá - va bu - diž Ot - ci ne - bes - ké - mu/ jenž po - ko - le - ní smr - tel - né - mu:
Z_lás - ky dal Sy - na so - bě rov - né - ho/ a v něm zje - vil se - be sa - mé - ho.

12 Kte - rýž - to při - jav člo - vě - čen - ství v smr - tel - nos - ti.
Prv - ní se zast - kvěl v o - be - cen - ství ne - vin - nos - ti.

13 V němž jest vše - ka Bož - ství pl - nost tě - les - ně pře - bý - va - la/ hla - vu cír - kve zve - le - bo - va - la.

15

8 Ont' jest všech vě - cí po - čá - tek i ta - ké ko - nec/

16

8 čís - tý Be - rá - nek se - bou vy - kou - pe - ných o - vec/

17

8 je-hož v chu-do-bě pře-slav-né na - ro-ze-ní/ sla-vil an-děl - ský hlas v ve-se-lém zpí - vá-ní.

19

8 Řkou-ce: Slá - va na vý - sos-tech Bo - hu/ a na ze - mi po - koj/

22

8 dob - rá vů - le li - du, v němž má Pán lí - bost mno - hou.

Slovo Syn boží jediný

1 Slovo Syn boží jediný/

bez počátku předivně svůj byt v Otci věčný/

maje/

mocí svou vše v bytu chovaje/

ukázal se neviditelný:

A rozprostírat' jest sláva jeho/

jakožto důstojnost velebná jednorozeného.

Nebť jest plný milosti a pravdy Pán/

na okršlek světa andělům i lidem ku poctě vydán.

2 Sláva budiž Otci nebeskému/

jenž pokolení smrtelnému:

Z lásky dal Syna sobě rovného/

a v něm zjevil sebe samého.

3 Kterýžto přijav člověčenství v smrtelnosti.

První se zastkvěl v obecnství nevinnosti.

4 V němž jest všecka Božství plnost tělesně přebývala/

hlavu církve zvelebovala.

5 Ont' jest všech věcí počátek i také konec/

čistý Beránek sebou vykoupených ovec/

jehož v chudobě přeslavné narození/

slavil andělský hlas v veselém zpívání.

Řkouce:

Sláva na výsostech Bohu/

a na zemi pokoj/

dobrá vůle lidu, v němž má Pán líbost mnohou.

Stvořiteli Pane nejvyšší

žalm na jednu notu

1 Stvořiteli Pane nejvyšší/

stvořils člověka v ráji tvor nejkraší/

sobě nejmilejší/

a chtěl lid rozmnožiti/

oddals jej k manželství.

2 Ale když slovo tvé opustil/

k ďáblově vůli, velmi těžce zhřešil/

hned smrti zasloužil/

kterouž na všechny uvedl/

i sám z ráje musil.

3 Však ty nad tím jsa lítostivý/

nezměnils pro to svého uložení/

při lidském spasení/

tos při mnohých ukázal/

dav jim zaslíbení.

4 Ó, Kristu jehož sou čekali/

a v manželství svém řádně živi byli/

tobě se líbili/

věrní souce při všem se slovem tvým
řídili.

5 Až splněno což zaslíbil Bůh/

když ženy símě pro náš těžký neduh/

byť zaplatilo dluh/

zjeveno jest na světě/

v smrtelném životě.

6 V němž se stalo/

divné znamení/

ženicha s nebe nevěstě zjevení/

k divnému spojení/

aby Bůh zde měl s lidmi na zemi bydlení.

7 Když tak s námi Syn boží spojen/

hned v hněvě svém Otec cele ukojen/

a pro jeho milost/

přijal nás míle v jeho předrahou
účastnost.

8 Svatbu Synu svému učinil/

i skrze smlouvu nás k němu připojil/

v jedno tělo spojil/

a Krista na s svou církví/

za hlavu postavil.

9 Ať bychom jej za chotě měli/
věrné samému do smrti sloužili/
po něm vždy toužili/
a potom u věčnosti/
byli s ním v radosti.

10 Toho příklad v tomto životě/
manželé věrní bydlící v čistotě/
svědomí jistotě/
řádně sobě oddaní/
i v tom potvrzení.

11 Kteríž na smlouvu pamatují/
Bohu i sobě vždy věrnost chovají/
o sebe pečují/
dítky řádně zplozené/
ctností vyučují.

12 Ó, Bože prosíme tě nyní/
za přítomné jenž vstupují v manželství/
jim v Kristu svatou hodnost/
i své posvěcení.

13 Potvrdiž jich slovem moci tvé/
v oddání řádném/
v smlouvě jich manželské/
skrze poselství své/
ať Krista s chotí církve jsou znamení
svaté.

14 Přijmiž je v los všech manželův
svých/
věrných, pobožných, řádných i poctivých/
Kristem očištěných/
byť s nimi potom přišli do příbytků
věčných.

Amen.

Svatý Duch s nebe příšlý

8 Sva - tý Duch s ne-be při - šlý/ na - pl - nil o - krš-lek,

3
8 ze-mí/ A - le - lu - ja. A ten jenž všec - ko ob - ži - vu-je/

5
8 vy - lit jest hoj-ně a dán za u - tě ši-te-le nám/ A - le - lu - ja:

7
8 Je - hož ctě - me a slav - me řkouc, A - le - lu - ja.

9
8 U - tvr - diž Pa - ne mi - lost kte-roužs u - či - nil s ná - mi/

10
8 a nav - ště - viž dra - hý - mi da - ry cír - kev li - du své - ho.

11
8 Slá - va Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu:

12
8 ja - kož by-la na po-čát-ku, i ny - ní i vždyc-ky/ i na vě - ky vě - kův a-men.

Svatý Duch s nebe přišlý

1 Svátý Duch s nebe přišlý/

naplnil okršlek, zemí/

Aleluja.

A ten jenž všechno obživuje/

vytří jest hojně a dán za utěšitele nám/

Aleluja:

Jehož ctíme a slavme řkouc,

Aleluja.

2 Utvrdíš Pane milost kteroužs učinil s námi/

a navštívíš drahými dary církev lidu svého.

3 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému:

jakož byla na počátku, i nyní i vždycky/

i na věky věkův amen.

Světlo zastkvělo se jest, dnešní den

žalm na jednu notu

1 Světlo zastkvělo se jest,
dnešní den nad námi,
překrásný kvítek,
Davidů Pan,
narozen a dan jest nám.
A sloutit bude předivný
a všemohoucí Bůh,
Kníže pokoje,
Otec věků věčně budoucího,
Jehož království nebude konce na věky.

2 Aj, Bůh náš v přemocné síle navštívil jest nás,
zjevenot' jest kralovství i sláva důstojné moci jeho.

3 Slava Otci i Synu i Duchu svatému:
kteráž byla na počátku budiž nyní i vždycky
až na věky věkův.

Amen.

Světlo zastkvělo se, předivné nad námi

8 Svět-lo zast-kvě-lo se/ pře-div-né nad ná - mi/ pře - krá - sný kví - tek/

4
8 Da-vi-dů Pán/ zje-ven jest a ob - ře - zán/ je-muž dá-no jmé - no/ Je-žíš/

8
8 pra-vý E-ma-nu - el/ Kní-že po-ko-je/ O-tec vě-ku věč - ně bu - dou-cí - ho:

11
8 Je-hož kra - lov-ství/ ne - bu - de kon - ce na vě - ky.

13
8 Aj, Syn Pan - ny kmen Da - vi - dů dnes jest ob - ře - zán/

14
8 a jmé - no vlast-ní při - jal pře-slav-né pro - ro - ky před - zvě-dě - né.

15
8 Chvá-la bu - diž z-to-ho Ot - ci i Sy - nu i Du - chu sva - té-mu/

16
8 ja - kož by-la na po-čát-ku bu-diž ny - ní i vždy-ky/ až na vě - ky vě - kův a-men.

Světlo zastkvělo se, předivné nad námi

1 Světlo zastkvělo se/

předivné nad námi/

překrásný kvítek/

Davidů Pán/

zjeven jest a obřezán/

jemuž dáno jméno/

Ježíš/

pravý Emanuel/

Kníže pokoje/

Otec věku věčně budoucího:

Jehož kralovství/

nebude konce na věky.

2 Aj, Syn Panny kmen Davidů dnes jest obřezán/

a jméno vlastní přijal přeslavné proroky předzvěděné.

3 Chvála budiž z toho Otci i Synu i Duchu svatému/

jakož byla na počátku budiž nyní i vždycky/

až na věky věkův amen.

Tělo mrtvé v hrob kladouce

žalm na jednu notu

1 Tělo mrtvé v hrob kladouce/
v zemský prach schovávající/
toběť se Pane modlíme/
my jenž na světě bydlíme.

2 Jenž vidíš srdce v truchlosti/
těšiž svou zasloužilostí/
ať udatnost v duchu máme/
na hrůzy smrti nedbáme.

3 V ouzkostech rozsívající/
v oudolí tomto lkající/
pomoz stín smrti přejíti/
a k cíli šťastně dojíti.

4 Ať tě čekáme hodiny/
v níž by nám přišly noviny/
žeť máme z hrobu vyjíti/
před tvým trůnem se najíti.

5 Dejž ať troubu hlasu tvého/
bezbožným velmi hrozného/
uslyšíce s veselostí/
z země vstanem v hotovosti.

6 A k soudu v ustavičnosti/
stanouc, ať můžem s radostí/
slyšeti tvé požehnání/
vzítí divné oslavení.

Amen.

Temnosti staly sou se, po všeliké zemi

8 Te - mno - sti sta - ly sou se/ po vše - li - ké ze - mi/ když u - kři - žo - va - li Je - ží - še/

4
8 vy - ved - li z Je - ru - za - lé - ma me - zi dvě - ma lot - ry Ži - dé. A ho - di - nu de - vá - tou/ žíz - nil jest/

7
8 a Ot - cem na - pá - jín/ mod - le se Bo - hu Ot - ci řekl, od - pusť jim jich vi - nu/

10
8 neb ne - vě - dí co či - ní. I zvo - lal hla - sem ve - li - kým na kří - ži s plá - čem řka Ot - ci:

12
8 Bo - že můj/ Bo - že můj/ i proč si mě o - pus - til. Ó, všick - ni kdož ces - tou jde - te/

16
8 žeť ne - ní bo - les - ti/ ja - ko bo - lest má po - hled' - te.

18
8 A na - klo - niv hla - vy u - krut - ně zbo - de - né hlo - ho - vou ko - ru - nou/

19
8 s kři - kem vy - pus - til du - ši sva - tou. Te - dy je - den z žold - né - řů/ ko - pím o - te - vřel bok je - ho/

22
8 a i - hned vy - šla jest Krev a vo - da z to - ho Tě - la sva - té - ho/ Krev na vy - kou - pe - ní/

24
8 a vo-da k_vy-čiš-tě-ní. A teh-dáž o-tev-ří-na jest brá-na krá-lov-ství ne-bes-ké - ho/

26
8 v_je-hož u-mu-če-ní ra-du-jí-ce se dě-kůj-mež mi-los-ti je - ho.

27
8 A o-po-na-chrá-mo-vá roz-tr-hla se jest od vr-chu až do - lů/ ska-lé se sse - da-lo/

29
8 hro-bo-vé se ot-ví-ra-li/ slun-ce se zat - mě - lo/

31
8 a ze-mě-tře - se - ní s_pře-ve-li - ký-mi hrů - za - mi se dá - lo.

32
8 A - no i ta sva - tých Ot - cův Tě - la, to - ho po - cí - ti - la/

33
8 neb z_hro-bův vy - šed - še mno-hým se v_měs-tě u - ká - za - la.

34
8 I pří - tom - ní tě - mi hrů - za - mi zdě - še - ni by - li/

35
8 a že by prá - vě on Syn bo - ží byl vyz - ná - va - li.

36
8 S_nímž-to i my hří-chům u - mí-rej-me/ a - by-chom s_ním na vě-ky ži - vi by - li.

Temnosti staly sou se, po všeliké zemi

1 Temnosti staly sou se/

po všeliké zemi/

když ukřižovali Ježíše/

vyvedli z Jeruzaléma mezi dvěma lotry Židé.

A hodinu devátou/

žíznil jest/

a Otcem napájín/

modle se Bohu Otcí řekl,

Odpusť jim jich vinu/

neb nevědí co činí.

I zvolal hlasem velikým na kříži s pláčem řka Otcí:

Bože můj/

Bože můj/

i proč si mě opustil.

Ó, všickni kdož cestou jdete/

žet' není bolesti/

jako bolest má pohled'te.

A nakloniv hlavy ukrutně zbodené hlohovou korunou/

s křikem vypustil duši svatou.

Tedy jeden z žoldnéřů/

kopím otevřel bok jeho/

a ihned vyšla jest Krev a voda z toho Těla svatého/

Krev na vykoupení/

a voda k vyčištění.

A tehdáž otevřina jest brána království nebeského/

v jehož umučení radující se děkujemež milosti jeho.

2 A opona chrámová roztrhla se jest od vrchu až dolů/
skalé se ssedalo/
hrobové se otvírali/
slunce se zatmělo/
a zemětřesení s prevelikými hrůzami se dalo.
Ano i ta svatých Otcův Těla, toho pocítla/
a z hrobův vyšedše mnohým se v městě ukázala.
I přítomní těmi hrůzami zděšeni byli/
a že by právě on Syn boží byl vyznávali.
S nímžto i my hříchům umírejme/
abychom s ním na věky živi byli.

Utečme se k Ježíšovi

U-teč-me se k Je-ží - šo - vi/ ať srd-ce ná-še ob-no - ví/ a sva-té-ho Čte - ní/

4
8 prav-dy po-třeb-né k spa-se - ní/ skrz služ-bu svou ot - ví - ra - je/ tak nás pos-vě - cu - je.

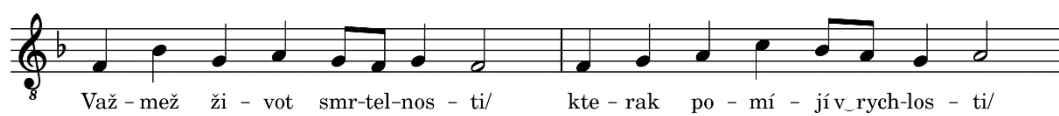
The image shows a musical score for the hymn 'Utečme se k Ježíšovi'. It consists of two staves of music in G-clef, 4/8 time. The first staff contains three measures of music with lyrics 'U-teč-me se k Je-ží - šo - vi/ ať srd-ce ná-še ob-no - ví/ a sva-té-ho Čte - ní/'. The second staff contains three measures of music with lyrics 'prav-dy po-třeb-né k spa-se - ní/ skrz služ-bu svou ot - ví - ra - je/ tak nás pos-vě - cu - je.'. The music is written in a simple, melodic style with eighth and quarter notes, and some measures contain rests. The lyrics are in Czech and are written below the notes.

Utečme se k Ježíšovi

1 Utečme se k Ježíšovi/
ať srdce naše obnoví/
a svatého Čtení/
pravdy potřebné k spasení/
skrz službu svou otvíraje/
tak nás posvěcuje.

2 Bychom svatou vůli jeho/
majíc pravou víru v něho/
skutkem vždy plnili/
a v milosti prospívali/
pozdějším pak pracování/
došli kralování.

Važmež život v smrtelnosti

Važmež život smrtelnosti

1 Važmež život smrtelnosti/
kterak pomíjí v rychlosti/
příklad toho při těch máme/
kteréž k hrobu provázíme.

2 An zbaveni čitelnosti/
vší krásy, ušlechtilosti/
samým tělem nám přítomní/
a k lidem málo podobní.

3 Lahodné na světě věci/
nicť jim nemohou pomoci/
přestalot' jich užívání/
přišel čas odpočívání.

4 Sláva i světa bohatství/
čest, moudrost i důstojenství/
tak při smrti konce dojdou/
lidé od nich v zemi půjdou.

5 Ó, moci boží předivná/
jenžs nehotovým protivná/
neb se na nic neohledáš/
když ty jen svůj čas uhlídáš.

6 Hynet' mladý i starý věk/
a kdož jest na světě kolvěk/
jako prudká voda plyne/
jsa smrtelný brzo mine.

7 Ano kvítí z jara krásné/
aneb slunce ve dne jasné/
mračnem bývá zastíněno/
kvítí stravou posečeno.

8 Lapen když pták v lese bývá/
zpěv, pěknost mu neprospívá/
musít' jat sa vězněm býti/
aneb násilně umříti.

9 Býváť též všecko daremné/
což zde libé a pohodlné/
nestoupít' v hrob s lidmi sláva/
jinýť tu způsob nastává.

10 Nelzeť nám toho ujíti/
ni před smrtí kde se skrýti/
mát' k nám ke všem předce právo/
jakž jest jí v ráji vydáno.

11 A protož hotovu býti/
by mohl s potěšením jíti/
jest potřebí z nás každému/
neodpustít' ničádnému.

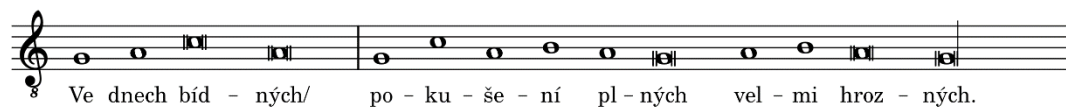
12 Joba k příkladu svatého/
vezmi každý srdce ctného/
rciž, Pán dal Pán může vzíti/
život náš když chce odjíti.

13 Všeckoť jest to v moci jeho/
ont' zná člověka každého/
počet dnův, čas, dokonání/
kratičkého putování.

14 Prosmež my jeho milosti/
jsouce v bídné smrtelnosti/
ať nás z ní vysvobozuje/
životem slávy daruje.

Amen.

Ve dnech bídných, pokušení plných

Ve dnech bídných, pokušení plných

1 Ve dnech bídných/

pokušení plných velmi hrozných.

2 Počal sem patřiti k horám/

by aspoň daly pomoc nám/

aj, v nich marné spoléhání/

nedočkav tu spomožení/

obrátím vzhůru své zření.

3 K tomu Pánu/

v němž uzřím obranu/

i svou schránu.

4 Před nímž silní vejvodové/

mocné hory, pahrbkové/

i dalecí ostrovové/

třesou se jsouce zstrašení/

mocí jeho předěšení.

5 Tent' vždycky bdí/

nedříme ani spí/

všecko vidí.

6 Což jest v nebi, v zemi, v pekle/

patře na vše velmi světle/

i na zlost ukrutných vrahův/

zahánit' je od tvých stanů/

tento strážce Izrahelů.

7 Ont' jest skála/

tvé duše podpora/

silná hora.

8 Bez níž zámek také město/

není bezpečstvím jisto/

duše, tělo, od přeludů/

mámících ďábelských duchův/

jich falše a libých svodův.

9 Na té skále/

což se vzdělá právě/

trvat' stále.

10 Držmež se jí vždy v celosti/

tak zůstanem v bezpečnosti/

všickni jiní pahrbkové/

lidé mocní i tvorové/

jsout' jako kvítí ostové.

11 Dověř se mu/

jako Pánu svému/

a rciž k němu.

12 Ó, Bože můj má obráno/

pevný hrad jest mi tvé jméno/

v toběť celé doufání mám/

žeť nepřátelům odolám/

nepůjduť od tebe k horám.

13 Zkušéněť mám/
že si ty mocný Pán/
všech věcí sám.

14 Bezpečněť já bydlím v tobě/
ač pak pomáhají sobě/
d'ábel, s světa milovníky/
ty jim zmateš jejich šiky/
nepřemohout' mne na věky.

15 Až svitání/
v němž mám potěšení/
v nočním bdění.

16 Ukáže se v veselosti/
za ním vejde v své jasnosti/
Kristus slunce spravedlnosti/
tuť bude vždy bezpečný den/
pomozíž tam Bože amen.

Věčný Králi Pane náš

8 Věč-ný Krá-li Pa-ne náš/ jenž dě-dic-tví mi-lé máš/ roz-koš-ný Je-ru-za-lém/

4
8 a hrad v něm/ oz - dob - ný/ ctných ry - tí - řův pl - ný.

The image shows a musical score for the hymn 'Věčný Králi Pane náš'. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 4/8 time. The first staff contains the first line of the melody, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff continues the melody, starting with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The first staff ends with a double bar line, and the second staff ends with a double bar line.

Věčný Králi Pane náš

1 Věčný Králi Pane náš/
jenž dědictví milé máš/
rozkošný Jeruzalém/
a hrad v něm/
ozdobný/
ctných rytířův plný.

2 Ej, viz coť se děje těm/
kteříž přebývají v něm/
pracně tobě sloužíce/
tě ctíce/
proti zlým/
věrně bojujíce.

3 Rámě národů lítých/
vtrhlo do dědictví tvých/
krásné domy plundrují/
mordují/
svaté tvé/
hrozně zarmucují.

4 Obrácent' Jeruzalém/
i okrasa jeho v něm/
v pustinu tak žalostnou/
bolestnou/
věrným tvým/
vší truchlosti plnou.

5 Neb tvůj chrám poskvrněný/
Sion hrad rozbořený/
vojska silných pobita/
vylita/
krev svatá/
všecka moc odjata.

6 I tiť sou rozeznáni/
kteříž bděli nad námi/
slovem, skutkem, sloužíce/
svíce/
a ctnostmi/
slavně se stkvějíce.

7 Což s bolestí vidouce/
hněv tvůj hodně nesouce/
ó, vinit' se dáváme/
ať známe/
lásku tvou/
odpusť nám žádáme.

8 Eliáše ctného dnům/
podoběn velmi tvůj dům/
dokudž jej dáš kaziti/
nuziti/
bezbožným/
jich zlost provoditi.

9 Jáko^{ba} slouhy tvého/
lidu tak souženého/
slyš smutná naříkání/
skonání/
i věžňův/
žalostná vzdychání.

10 Budiž tobě žel toho/
jména tvého svatého/
v potupě nenechávej/
nás šelmám,
nedávej/
mdlých ovec zastávej.

11 Proti tobě mluvení/
slyšíš hrozná rouhání/
nepřátel slova pyšná/
posměšná/
jejichž lest/
zastěňuje tvou čest.

12 Moc vší tvé prehlivosti/
hněvu a zůřivosti/
ó, vylíž hodnou pomstu/
ať zrůstu/
nemají/
jenž tebe neznají.

13 Dejž nám v tebe doufati/
a nerač zpomínati/
rozličných pro vinění/
zemdlení,
náše znáš/
sám buď spomocník náš.

14 Lítostivý že si svým/
a mstitel zůřivý zlým/
necht' to svědčí skutkové/
divové/
tvé ruky,
přemocní činové.

15 Učiň slavné jméno své/
a my ovce pastvy tvé/
ať tvou pomoc vidíme/
tě ctíme/
a potom, věčně velebíme.

Amen.

Vesele v hojném potěšení

Ve - se - le v_hoj-ném po - tě - še - ní/ ra - důj-me se spo - lu všick-ni věr - ní/
Neb Krá - le všech krá - lů vyš - ší - ho/ v_ne-bi v_ze-mi nej-důs - toj - něj - ší - ho/

3
8 řkou-ce, A - le - lu - ja: Ob - ře - zá - ní slav - né - ho/
roz - koš - ná pa - mát - ka. Slun-ce vyš - lo pře - jas - né/

5
8 dě - tát - ka ma - lé - ho/ je - muž ne - by - lo v_svě-tě rov - né - ho:
z_té hvěz-dy pře - krá - sné/ slav-ným svě - ta pro níz - kost ne-vzác-né.

7
8 Neb důs - toj-nost a krá - sa je - ho/ div - ně způ - so-bem smr - tel - né - ho/
Od ně - hož byl ob - ře-zán ce - le/ ne - ma - je po-skvr - ny v_svém Tě - le/

9
8 za - kry - ta po - ku - tou hří - cha těž - ké - ho. To - hoť jis - té os - věd - če - ní/
byť mohl se k_Ot-ci při - mlou - va - ti skvě - le. Toť Be - rá - nek o - čiš - tě - ný/

11
8 při - jal na tě - le ob - ře - zá - ní/ k_čis-to - ty do - ká - zá - ní: Tenť jest prv - ní na - le - zen/
v_du - ši i v_Tě - le pos - vě - ce - ný/ k_o - bě - to - vá - ní hod - ný. To - hoť sám Bůh chvá - la jest/

14
8 pra - vý Bůh v_tě - le lid - ském jest zje - ven/ na nějž zá - kon u - ka - zo - val/
slu - šit' naň vše - li - ká slá - va i čest/ ne - boť sou v_něm po - že - hná - ny/

16
8 fi - gůr - ně ho zvěs - to - val: Toť du - chov - ní ob - ře - zá - ní/ a svě - do - mí roz - vá - zá - ní/
vše - ho svě - ta kra - ji - ny. Bu - diž z_to - ho chvá - la Kris - te/ na - ro - ze - ný z_Pan - ny čis - té/

19
8 be - rou věr - ní by vše hří - chem svá - zá - ni: Sy - nu bo - ží Je - zu - kris - te.
neb v_to - bě vy - kou - pe - ní nám jest jis - té.

Vesele v hojném potěšení

1 Vesele v hojném potěšení/
radujme se spolu všickni věrní/
řkouce, Aleluja:
Neb Krále všech králů vyššího/
v nebi v zemi nejdůstojnějšího/
rozkošná památka.

2 Obřezání slavného/
děťátka malého/
jemuž nebylo v světě rovného:
Slunce vyšlo přejasné/
z té hvězdy překrásné/
slavným světa pro nízkost nevzácné.

3 Neb důstojnost a krása jeho/
divně způsobem smrtelného/
zakryta pokutou hřícha těžkého.
Od něhož byl obřezán cele/
nemaje poskvrny v svém Těle/
byť mohl se k Otci přimlouvati skvěle.

4 Tohoť jisté osvědčení/
přijal na těle obřezání/
k čistoty dokázání:
Tot' Beránek očištěný/
v duši i v Těle posvěcený/
k obětování hodný.

5 Tent' jest první nalezen/
pravý Bůh v těle lidském jest zjeven/
na nějž zákon ukazoval/
figurně ho zvěstoval:
Tohoť sám Bůh chvála jest/
slušíť naň všeliká sláva i čest/
neboť sou v něm požehnány/
všeho světa krajiny.

6 Tot' duchovní obřezání/
a svědomí rozvázání/
berou věrní by vše hříchem svázání:
Budiž z toho chvála Kriste/
narozený z Panny čisté/
neb v tobě vykoupení nám jest jisté.

7 Synu boží Jezukriste.

Volámet' z hlubokosti, žaláře temného

Volámeť z hlubokosti, žaláre temného

1 Volámeť z hlubokosti/

žaláre temného/

lkající zde v ouzkosti/

údolí pláče truchlivého.

2 Věčný Králi Pane náš/

k tobě jedinému/

kterýž v nebi přebýváš/

dolů patříš k lidu souženému.

3 Aj, myť dobrotivého/

tebe Otce známe/

avšak spravedlivého/

tvého soudu velmi se lekáme.

4 Lovec silný satanáš/

byv příčina zlého/

což ty sám výborně znáš/

usmrtili chtěje raněného.

5 Straší nás spravedlností/

soudův Ducha tvého/

ale myť se milosti tvé/

těšíme Pána laskavého.

6 Ó, prosíme uslyšiž/

žalostné volání/

svých uší k nám nakloniž/

lítostivě viž naše pokání.

7 Hříchův tak rozvodnilých/

jichž počtu nevíme/

proti tobě činěných

v těle v duchu velmít' se děšíme.

8 A ty, by jich šetřiti/

září oka svého/

chtěl je vyhledávati/

kdožť ostojí přemůžeš každého.

9 Lotra pozdní volání/

z srdce zkroušeného/

dobrotivěs vyslyšel/

míle přijal do království svého.

10 Budiž i naše k tobě/

důvěrné volání/

stejšticích velmi sobě/

vyslyšáno, i všecka vzdychání.

11 Izrahele pravého/

tvého služebníka/

ouda církve věrného/

tys naděje těť má spomocníka.

12 Téžť my v duchu sevření/

na tebe čekáme/

a v těžkém zarmoucení/

v tomto světě v toběť vždy úfáme.

13 Eliáš služebník tvůj/
jenž pro tebe horlil/
vida bídny život svůj/
v protivenstvích na poušti se modlil.

14 Časné smrti žádaje/
životu truchlému/
za Otci pospíchaje/
dojítí chtě k cíli radostnému.

15 Ale ty lítostivý/
srdce umodleného/
jsa mnoho milosrdný/
posiluješ v tě doufajícího.

16 Tys ze všech nepravostí/
mocný Vykupitel/
obtěžných žalostí/
a kajících tys sám potěšitel.

17 Potěšujž také nyní/
srdce zkoušeného/
nad mnohými vinami/
dnem i nocí těžce lkajícího.

18 A přiveď po cestách svých/
života milosti/
v nebe do stanův věčných/
Pane Kriste k té věčné radosti.

Amen.

Všickni spolu shromáždění

žalm na jednu notu

1 Všickni spolu shromáždění/
vzdávejme Bohu chválení/
v bytu Božství jedinému/
ale v osobách trojímu.

2 Znajíce jeho samého/
býti Pána Boha svého/
jemu my samému služme/
a nade všechno milujme.

3 Syn boží nás učí tomu/
sloužiti Pánu jednomu/
a stříci se dvojíostí/
v boží službě kulhavosti.

4 Neb nemůž žádný sloužiti/
dvěma Panům se líbiti/
kteříž nejsou jednosvorní/
ale sobě přeodporní.

5 Jednohoť jest milovati/
vůli jeho zachovati/
a pro tu vůli odpornou/
druhému Pánu protivnou.

6 Pokušení mnohá nésti/
nepřátelské nenávisti/
musí od Pána druhého/
a té vůli odporného.

7 Pročež nemůž milovati/
druhého než pohrdati/
jeho hrůzou odpornostmi/
všemi nelibými strastmi.

8 Neboť Boha milovati/
a s mamonou spojen býti/
a tak sloužiti oběmu/
není možné nižádnému.

9 Jestit' mamoně soužení/
nezřízené pečování/
jenž jest kořen všeho zlého/
církvě i ouda každého.

10 Tu službu sobě zvoliti/
v lakomství se uvaliti/
srdce k zboží přiložiti/
milosti se s tím spojití.

11 Toť jest Pánem pohrdati/
slouhu svého slavně ctíti/
hněv boží na se uvesti/
k zahynutí se přivesti.

12 Protož Kristus vyučuje/
poslušný lid uvozuje/
na cesty přímé k spasení/
lituje jich zatracení.

13 Aby nejprve hledali/
i důvěrně pracovali/
by zde božího království/
nabývali oučastenství.

14 Neb kdožť Boha tak miluje/
v službě jemu usiluje/
Bůhť Otec o něj pečuje/
potřeb časných uděluje.

15 Pán Ježíš toho jistotu/
učí znáti řeči svatou/
poněvadž Bůh věc dal větší/
že nad to dáti můž menší.

16 Větší věc jest život dáti/
menší, to čímž by měl státi/
pokrm, nápoj, oděv zdejší/
příbytek, pokoj vezdejší.

17 A poněvadž on má péči/
aby také i ti ptáci/
nesejíce ani žnouce/
stodol, pivnic nemajíce.

18 Jemu sloužíc živi byli/
ni bez vůle jeho padli /
na zemi, o všemť péči má/
o srdce k sobě důvěrná.

19 A což platno pečovati/
zda pomysle můž přidati/
k zrostu svému loket jeden/
člověk toho není mocen.

20 Též o oděv pečovati/
nedal, káže svým patřiti/
na kvítí polní jak rostou/
odína jsouc barvou krásnou.

21 Byť věrní tyto příklady/
majíc přepevné základy/
svého v Bohu spoléhání/
zanechali pečování.

22 Toho jenž jest nezřízené/
z mnohé stránky příliš marné/
tvrdíce se v službě boží/
víc jej milujíc než zboží.

23 Kterýž sám muž je odíti/

budouli jemu sloužiti/

předložíc života krátkost/

vezmout' slávu také radost.

24 Takt' nám Kristus službu činí/

k doufání také k naději/

bychom z víry pracovali/

Bohu péči poroučeli.

24 Ó, přispořiz dověrnosti/

v pečování zřízení/

dejž toho předně hledati/

což nám má věčné zůstati.

25 Přidávejž věcí duchovních/

podlé vůle tvé i časných/

bychom věčného dědictví/

došli v nebeském království.

Amen.

Vzdejmež chválu po všecky věky

žalm na jednu notu

1 Vzdejmež chválu/
po všecky věky svému Pánu/
jenž ušlechtilé stvoření/
učinil lidské pokolení/
a potom těžce padlému/
způsobil vykoupení.

2 Jehož Syna/
přečistou Krví každá vina/
všech hojících jest zhlazena/
v něm světu milost učiněna/
jehož Bůh všem oznamoval/
když proroky posílal.

3 Izajáše proroka slyšme řeč:
V níž Kristovo vypravuje se předivné narození.

4 Totot' praví náš Pán:
Otec Syn i Duch svatý/
Bůh v podstatě jediný.

5 Lid pohanský/
kterýž přebýval v temnostech hrozných/
kterýž stvořil jejžto chytrá lest d'ábelská z ráje jest vypudila.

6 Tent' jest viděl světlost velikou:
zastkvělo se předivnou boží mocí/
světlo pastýřům o půlnoci.

7 Bydlícím v krajině stínů ukrutné smrti:
Světlo věčné a pravé naše vykoupení.

8 Zasvítilo se jim.
Ó, předivné zplození/
ó, nikdy neslýchané takové rození.

9 Nebo maličký z čisté Panny narodil se jest nám.
A tent' bude veliký/
ač v nízkosti přišel k nám.

10 A Syn jediný/
Otce nejvyššího/
dán za Spasitele nám:
z slávy nebeské.

11 A vzděláno jest knížetství jeho na pevném Rameni mocí jeho.
Aby nad nebesy panoval/
zemi spravoval, mořské bouře zkrocoval.

12 A nazváno bude jméno přeslavné jeho.
Mesiáš, a s námi Bůh zástupův/
jediný Pán.

13 Převelmi divný.

Kořen Davidův.

14 Rádce:

Boha Otce všech věcí stvořitele.

15 Bůh:

Nebe země moře anjelský i lidský Pán.

16 Silný/

Jenž mocné d'ábelské stany žaláře přehrozné polámal sám.

17 Otec věků budoucího/

Král všemohoucí vždycky až do dne dnešního.

18 Kníže a dárce pokoje.

Na věky konce nemaje.

19 A císařství jeho bude rozšířeno:

Nad Jeruzalémem Jůdstvem i Samaří utvrzeno.

20 A toho pokoje konce nebude/

na věky věkův.

21 Na Stolici Davidově a na království jeho seděti bude:

kvítek překrásný/

nad slunce jasný.

22 Aby potvrdil/

království toho v základů víry.

23 A mocně je činil v soudu a v spravedlnosti:

když souditi přijde všechno i skrytosti.

24 Od tohoto časa až na věky věkův.

25 Králi všech králův/

Pane, narozený z Marie/

jenžs přišel z lásky k nám/

činiž vždy pomoc nám/

ať jsouc zde v milosti/

dojdem i radosti:

kdeš ty své svolené/

v předivné pojmež kůry anjelské/

v slávě té nestonale/

dejž býti.

Amen.

Z hlubokosti, v své ouzkosti

8 Z_hlu - bo - kos - ti/ v_své ouz - kos - ti/ te - beť vzý - vám k_to - bě vo - lám/
 Ač da - le - ko/ pře - hlu - bo - ko/ již sem za - šel, z_tvých cest se - šel/

4
 8 Pa - ne vše - ho stvo - ře - - ní: Pro - čež hod - ně/
 ce - le v_svém při - ro - ze - - ní:

6
 8 ob - klí - čil mne/ zá - mu - tek a tru - chle - - ní/ nebt po - mo - ci/

9
 8 ve dne v_no - ci/ v_ni - žád - ném tvo - ru ne - - ní.

Z hlubokosti, v své ouzkosti

1 Z hlubokosti/

v své ouzkosti/

tebeť vzývám k tobě volám/

Pane všeho stvoření:

Ač daleko/

přehluboko/

již sem zašel, z tvých cest sešel/

cele v mém přirození:

Pročež hodně/

obklíčil mne/

zámutek a truchlení/

nebt' pomoci/

ve dne v noci/

v nižádném tvorů není.

2 A z sebe sám/

to dobře znám/

nic nemohu, tak sem mnohou/

všecken prošlý bídností:

Bázní sevřín/

v jámě zavřín/

nepravostí, hříchův zlostí/

hrůzou boží přísnosti:

Jestit' k zlému/

ne k dobrému/

moc duše obrácena/

i duch svázán/

hříchy zmažán/

nevinnost potracena.

3 Však v tom blatě/

volám na tě/

ukálený tě vzdálený/

ó, nakloň ucha svého:

Budiž Duch tvůj/

pomocník můj/

ať prosby mé jdou v uši tvé/

pozorujž hlasu mého:

Nebt' již není/

jinam zření/

než k tobě jedinému/

obратиž se/

a slituj se/

i pomoz souženému.

4 Nepravosti/

všecky zlosti/

zpomenešli vyhledášli/

k našemu zahanbení:

Spravedlnosti/

a přísnosti/

soudu tvého tak hrozného/

nebudelit' zdržení:

Aj, v tom boji/

kdo ostojí/

by nemusil kleknouti/

hnišem zmažeš/

a prokážeš/

žeť se nemůžem hnouti.

Máloť moci/
i proroci/
i apoštolé svatí/
v sobě měli/
ač i chtěli/
při tobě věrně státi.

5 Byť milosti/
tvé lítosti/
k nám nebylo,
námt' by bylo/
přehrozně zahynouti:
Když z hříšnosti/
i všech strastí/
v zahynutí a tonutí/
nebyl kdo pozdvihnouti.
Dejž pomoc nám/
přemocnýs Pán/
rač cestu naleznouti/
z toho hoře/
jako z moře/
pomoci vyplýnouti.

6 Neboť milost/
lítostivost/
jest u tebe, takt' o tobě/
slovo tvé vypravuje:
Ano Syn tvůj/
Spasitel můj/
řechmi svými přejistými/
tvou lásku osvědčuje:
Protož na tě/
trpíc pro tebe/
má duše očekává/
že vyprostíš/
vazby zprostíš/
doufatit' nepřestává.

7 V tomť se těším/
že vždy uzřím/
předivnou moc/
stálou pomoc/
z té přílišné bídnosti:
V času jitřním i večerním/
k tobě vzdychám předce čekám/
pomoci tvé s výsosti:
Takž i jiní naplnění/
zde v svém duchu hořkostí/
k Bohu jděte/
naleznete/
v něm studnici milosti.

8 Tat' rozvlaží/
kdožt' jen váží/
v něho věře hojnost beře/
sladké vody života:
nebt' jest zjeven/
i oslaven/
jenž smrt přemohl/
vězně vymohl/
Pánem jest všeho světa:
Jezukriste/
v toběť jisté/
skládáme své doufání/
ó, vyprostiž/
všech bíd zprostiž/
daj s sebou kralování.

Amen.

Z vítězství Ježíše Pána

žalm na jednu notu

1 Z vítězství Ježíše Pána/

převelmi slavného/

každá duše pobožná/

plesej/

znaje Krále svého/

po slavném vítězství již přeradostného.

2 Jenž potlačiv nepřáteli/

hada přechytrého/

zbaviv je lstivé síly/

svázal/

vraha přepysného/

a zkazil království lva přeukrutného.

3 Jehoť korouhev vítězná/

sboru nebeskému/

když na okršlek světa/

Bůh jej/

dvoru andělskému/

vedl aby všickni klaněli se jemu.

4 Zastkvěla se nevymluvně/

s zástupy svatými/

s nimiž k Otci důstojně/

bral se, s zpěvy radostnými/

rozžehnav se míle s učedníky svými.

5 Jižť jest po svém utrpení/

v slávě Otce svého/

pravým všeho stvoření/

Pánem/

jemužto rovného/

v nebi v zemi není/

všeť se bojí jeho.

6 Jemuž rytířstvo nebeské/

v těle zjevenému/

na čest chvály zpívalo/

nad to, korunovanému/

raduje se slavně Králi přítomnému.

7 Kriste začals cestu novou/
do nebeské vlasti/
jíž bychom šli za tebou/
z zdejší, veliké úzkosti/
dokonajíc práci tam byli v radosti.

8 K čemuž nám divně pomáháš/
vida nás v bídě/
a před Otcem zastáváš/
ve vší, nedostatečnosti/
způsobuješ v vinách/
i hojnost milosti.

9 Budiž nám i zde přítomen/
sedě na výsosti/
vnitř i zevnitř pomocen/
v pravdě/
života milosti/
ať za tebou důjdem/
tam kdež jsi v radosti.

10 A tobě hlasem radostným/
vítězi slavnému/
s Otcem i s Duchem svatým/
vždycky/
v Božství jediném/
prozpěvujem chválu/
Pánu nebeskému.

Amen.

Žalostné rozmlouvání slyšme

8 Ža - lost - né roz - mlou - vá - ní slyš - me. V den prch - li - vos - ti Pá - ně/

3 8 když svě - do - mí na - vrá - ce - no bu - de/ a hříš - ní sta - nou u ve - li - ké ouz - kos - ti/

5 8 lka - jí - ce v du - cha ža - los - ti. Kte - ra srd - ce bez - bož - ných na přís - nou Spra - vedl - nost zpo - me - na/

7 8 u - krut - ně je bu - de po - tu - po - va - ti: A po - tom poz - děk mi - lo - sr - den - ství bo - ží - mu vo - la - ti/

9 8 A ža - lost - ně tak - to dí: Roz - po - meň se Pa - ne na svá mi - lo - sr - den - ství/ a mno - há sli - to - vá - ní:

12 8 Ne - bo tvé mi - lo - sr - den - ství od věč - nos - ti, až na vě - ky. K to - mu Spra - vedl - nost dí:

14 8 Vy - lí hněv svůj na lid kte - rýž te - be nez - nal/ a na krá - lov - ství/

16 8 kte - réž jmé - na tvé - ho nev - zý - va - lo. Ža - lost - né srd - ce hříš - ní - kův/

18 8 vo - la - je k mi - lo - sr - den - ství tak - to dí: Od - pusť Pa - ne od - pusť li - du své - mu/

20 8 a ne - dej dě - dic - tví své - ho k za - tra - ce - ní. Spra - ved - li - vost od - po - ví: Pov - staň Pa - ne a sud' při - svou/

23 8 pa - mět - liv buď na svá pos - mí - vá - ní. Hříš - ní - ci lka - jí - ce řek - nou:

25
8 Nez-po-mí-nej nám na-ších hří-chův sta - rých/ rych-le pře-dej-di nás mi-lo-sr-den-ství tvé.

27
8 A - le Spra-ved - li - vost dí: Dej jim Pa - ne ved - lé skut - ků je - jich/

29
8 a pod - lé ne - u - pří - mnos - ti ná - lez - kův jich:

30
8 Ne-bo nech-tě-li sous-ro-zu-mě-ti a-by dob - ře či-ni-li. V_ná-ram-ném du-cha zar - mou-ce-ní/

32
8 ža - lost - ně hří - šní - ci dě - jí. Roz-po-meň se Pa - ne na svá sli - to - vá - ní/

34
8 a mi-lo-sr-den-ství svá kte-ráž od věč-nos-ti sou/ a ne pod-lé hří-chů na-ších u - čin nám/

36
8 a - le ob-rať se Pa-ne/ a lí - tos-tiv buď nad-svými slu-ha-mi. K_to - mu Spra-ved-li-vost dí:

39
8 I do-ka-vadž hří-šní bu-dou se ve-le - bi - ti/ shlad' je do-lů ob-rán-ce věr - ných Pa-ne.

41
8 O - pět v_truch-los-ti srd-ce své-ho hříš-nířkou: Roz-po-meň se roz-mno-ži - te - li spa - se - ní/

43
8 že něk-dy na-še-ho tě - la z_Pan-ny ne-po-skvr-ně-né/ na - ro-div se ú-čast-nost při-jal si/

45
8 i od-vrať hněv svůj od nás. Spra - vedl-nost bo - ží k_to-mu za - se dí:

47
8 Po-tře-ní a ne-štes-tí na ces-tách je-jich/ pro - tož od-plať jim pro jich ne-pra-vost/

49
8 a v_zlos-ti jich za-han-biž je: Ne - bo roz-hně-va - li sou tě Pa - ne.

51
8 V_pře-hroz-ném sou - že - ní hříš-ní - ci dě - jí/ k_Spra-vedl-nos - ti tvář svou ob - rá - tí - ce.

53
8 Ó, Spra-vedl-nos - ti, i chceš nad člo - vě - kem pro hřích čas - ný věč - ně mstí - ti/ a bez kon - ce/

55
8 zda-liž na vě-ky hně-va - ti se bu-deš na nás/ a nebztih-neš ru-kusvou od ná-ro-du až do ná-ro-du.

57
8 Dos-ti buď Spra-vedl-nos - ti/ a - by tak dlou - ho tr - pěl v_mu-kách/ do-ka-vadž hře-šil v_své - vě - ku:

60
8 pak-li ví - ce žá-dáš/ nej-si Spra-vedl-nost/ a - le u-kurt-nost. K_to-mu Spra-ved-li-vost od-po-ví:

64
8 Spra - ved - li - vě mu - čen buď v_bo - zí věč - nos - ti/

65
8 kte - rak dlou - ho hře - šil jest v_své tě - les - né věč - nos - ti:

66
8 A že hře-šil jest pro - ti to - mu jenž jest věč - ný/ pro-tož mu-ka je - ho bu - de věč - ná/

68
8 neb hře-šil jak jest dlou-ho chtěl/ takž Bůh jej bu - de trá - pi - ti/ jak dlou - ho bu - de chtí - ti.

70
8 Ne-pro-mě-ni-tel-nou ja-ko os-trý meč/ Kris-tusoud-cespra-ved-li-vý/ vý-po-věď přís-ně u-či-ní/

73
8 tak-to řka: Ne-chtě-li sou po-že-hná-ní/ když jest byl čas vzác-ný/ a dno-vé spa-si-tel-ní/

77
8 Pro-tož ny-ní vzdá-lím se od nich/ ne-bo jest již čas na-vrá-ti-ti kaž-dé-mu což jest zas-lou-žil.

79
8 A při-chá-ze-je od-sou-ze-ní dí: Za-hnán buď hříš-ník/

81
8 a-by ne-vi-děl tvá-ři Bo-ží. A po-tom dí:

83
8 Od-stup-te o-de mne hří-šní do oh-ně věč-né - ho. Ó, od-sou-ze-ní plač-ti-vé a hroz-né/

85
8 všech testk-nos-tí pl-né/ a věč-né nik-dy nes-ko-na-lé.

87
8 Ó, za-cho-vejž nás Kris-te od hně-vu své-ho tak pře-hroz-né - ho/

88
8 a po-mo-ziž až z_ži-vo-ta mi-los-ti/ vkro-čí-me do tvé ra-dos-ti/

90
8 a zůs-ta-nem s_te-bou na vě-ky a-men.

Žalostné rozmlouvání slyšme

1 Žalostné rozmlouvání slyšme.

2 V den prchlivosti Páně/
když Svědomí navraceno bude/
a hříšní stanou u veliké ouzkosti/
lkajíce v ducha žalosti.

3 Kterak srdce bezbožných na přísnou
Spravedlnost zpomena/
ukrutně je bude potupovati:
A potom pozdě k milosrdenství božímu
volati/
A žalostně takto dí:

4 Rozpomeň se Pane na svá
milosrdenství/
a mnohá slitování:
Nebo tvé milosrdenství od věčnosti, až na
věky.

5 K tomu Spravedlnost dí:

6 Vylí hněv svůj na lid kterýž tebe neznal/
a na království/
kteréž jména tvého nevzývalo.

7 Žalostné srdce hříšníkův/
volaje k milosrdenství takto dí:

8 Odpustť Pane odpustť lidu svému/
a nedej dědictví svého k ztracení.

9 Spravedlivost odpoví:

10 Povstaň Pane a sud' při svou/
pamětliv buď na svá posmívání.

11 Hříšníci lkajíce řeknou:

12 Nezpomínej nám našich hříchův
starých/
rychle předejdi nás milosrdenství tvé.

13 Ale Spravedlivost dí:

14 Dej jim Pane vedlé skutků jejich/
a podle neupřímnosti nálezkův jich:
Nebo nechtěli sou srozuměti aby dobře
činili.

15 V náramném ducha zarmoucení/
žalostně hříšníci dějí.

16 Rozpomeň se Pane na svá slitování/
a milosrdenství svá kteráž od věčnosti
sou/
a ne podle hříchů našich učíš nám/
ale obrať se Pane/ a lítostiv buď nad
svými sluhami.

17 K tomu Spravedlivost dí:

18 I dokavadž hříšní budou se velebiti/
shlad' je dolů obránce věrných Pane.

19 Opět v truchlosti srdce svého hříšní
řkou:

20 Rozpomeň se rozmnožiteli spasení/

že někdy našeho těla z Panny
neposkvrněné/

narodiv se účastnost přijal si/
i odvrát' hněv svůj od nás.

21 Spravedlnost boží k tomu zase dí:

22 Potření a neštěstí na cestách jejich/
protož odplat' jim pro jich nepravost/
a v zlosti jich zahanbiž je:

Nebo rozhněvali sou tě Pane.

23 V přehrozném soužení hříšníci dějí/
k Spravedlnosti tvář svou obrátíce.

24 Ó, Spravedlnosti, i chceš nad
člověkem pro hřích časný věčně mstíti/
a bez konce/
zdaliž na věky hněvati se budeš na nás/
a neb ztihneš ruku svou od Národu až do
národu.

Dosti buď Spravedlnosti/

aby tak dlouho trpěl v mukách/

dokavadž hřešil v svém věku:

pakli více žádáš/

nejsi spravedlnost/

ale ukrutnost.

25 K tomu Spravedlivost odpoví:

26 Spravedlivě mučen buď v boží
věčnosti/

kterak dlouho hřešil jest v své tělesné
věčnosti:

A že hřešil jest proti tomu jenž jest věčný/

protož muka jeho bude věčná/

neb hřešil jak jest dlouho chtěl/

takž Bůh jej bude trápiti/

jak dlouho bude chtíti.

27 Neproměnitelnou jako ostrý meč/

Kristus soudce spravedlivý/

výpověď' přísně učiní/

takto řka:

28 Nechtěli sou požehnání/

když jest byl čas vzácný/

a dnové spasitelný/

Protož nyní vzdálím se od nich/

nebo jest již čas navrátiti každému což
jest zasloužil.

29 A přicházejí odsouzení dí:

30 Zahnán buď hříšník/
aby neviděl tváří boží.

31 A potom dí:

32 Odstupte ode mne hříšní do ohně věčného.

33 Ó, odsouzení plačtivé a hrozné/
všech teskností plné/
a věčné nikdy neskonalé.

34 Ó, zachovejž nás Kriste od hněvu svého tak přehrozného/
a pomozíž až z života milosti/
vkročíme do tvé radosti/
a zůstaneme s tebou na věky amen.

Obsah

Předmluva	2
Aj, jižš přišel Vykupitel Siona	4
Aj, kterak umírá spravedlivý	6
Aj, Pane můj, já ač sem tvůj	9
Aj, prvorozený, ctí a slávou ozdobený	13
Aj, přeslavný Vítěz pravý	15
Aj, světlo světa k osvěcování	17
Aj, zdávna žádaný Vysvoboditel	19
Bohu Otcí nebeskému, vzdávejmež	21
Budiž chvála velebné Trojici svaté	23
Dítě překrásné narodilo se nám	25
Dobrořečmež Spasiteli, drahému Vykupiteli	26
Hospodine, ó, nevzdalůjž se ode mne	28
Hospodine, uslyš hlas můj	30
Hospodine, útěcho má, velebnost	31
Chvalmež všickni Hospodina, jediného Pána	33
Chvaltež Hospodina všecka rodino izrahelská	35
Chvály radostné nebeskému Otcí	37
Izajáš Prorok svatý prorokoval	40
Jezukriste Spasiteli náš	42
Jezukriste Synu boží, plný	48
Když Alžběta Matku Páně	50
Králi Kriste přebohatý	58
Milosrdenství velebme, z něho Boha	61
Mocný Bože věčný Králi	64
Nesmírně k nám lítostivý	67
Ó, Bože Duše svatý, s Otcem	70
Ó, Jezukriste, Králi přeslavný	71
Ó, nebesa, rosu dejte	74
Ó, Pane jenžs v smrtelnosti	76
Ó, předivné a neslýchané navštívení	77
Ó, předivné za nás a předrahé zaplacení	79
Ó, ušlechtilé přirození	81
Obětovant' jest dnešního dne Pán	85
Otče Bože náš velebný	87
Pan Ježíš maje se z tohoto světa	90
Pane jenžs předivný v svatých	93
Pane, panující Králi, Jezukriste	95

Patř každý jak na světě.....	97
Pilát všed s Ježíšem do rathausu	101
Posel Otce nebeského, Syn jednorozený.....	104
Posilňtež se v Kristu všickni	107
Potěšen buď Jeruzaléme	111
Práci denní vykonavše	113
Probudiž se, ó, Jeruzaléme.....	115
Probud'tež se spravedliví, bydlitelé Siona.....	117
Prorocký slyšme žádosti plný tento hlas	118
Přeblahoslavený člověk	120
Přílišná ouzkosti srdce ctného.....	122
Přišliť sou dnové zarmoucení	127
Rosu dejte nebesa	131
Sešliž Hospodine svatého Ducha	133
Sláva na výsostech Hospodinů.....	135
Slavně ctěna buď svatá důstojná Trojice.....	138
Slovo Syn boží jediný	140
Stvořiteli Pane nejvyšší.....	143
Svatý Duch s nebe přišlý	145
Světlo zastkvělo se jest, dnešní den	147
Světlo zastkvělo se, předivné nad námi	148
Tělo mrtvé v hrob kladouce	150
Temnosti staly sou se, po všeliké zemi	151
Utečme se k Ježíšovi.....	155
Vážmež život v smrtelnosti	157
Ve dnech bídných, pokušení plných.....	160
Věčný Králi Pane náš.....	163
Vesele v hojném potěšení.....	166
Volámet' z hlubokosti, žaláře temného	168
Všickni spolu shromáždění	171
Vzdejmež chválu po všecky věky	174
Z hlubokosti, v své ouzkosti	178
Z vítězství Ježíše Pána	182
Žalostné rozmlouvání slyšme	184

Tiráž

Zpěvník písní Jana Blahoslava

Autor: Vojtěch Eibel

Rok vydání: 2024

Příloha práce SOČ: *Tvorba zpěvníku písní Jana Blahoslava*

Vedoucí práce: PhDr. Jana Chocholáčová

Škola: Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, p. o.